

firmatōem dicitur. q non est sicut e. q. In obliquo nois non in- cludit ipse rectus. sed in casibus inelu dit ipm pbi pñ tis rpiis. pteritū em r futurū. (q sicut casus xbi) dicitur p res pectū ad pñs. Un si dicat hoc erit idē est ac si diceret hoc ē futurū. hoc fuit. i. hoc ē pteritū. r. popt hoc ex casu verbi r noie fit enūciatio

Quare pma ē affirmatio r negatio. ē hō non ē hō. deū est non hō. non ē non hō. rur sus ē ois hō. non ē ois hō. est ois non hō. non est ois non hō. et in extrinsecis rpiibus eadē ratio est.

Adic p hōs pcludit ex pmissis distictōez enūciatio- nū in qbus noⁿ finitū vel infinitū ponit solū ex pte sub- jecti dicitur. q pma affirma^o de pbe est? adiacere erit hō est. r pma nega^o sibi opposita ē hō nō est. Deū poit sedaz affirmatōez vt nō hō est. r sedaz negatōez. vt nō hō nō est. Alteri^o aut poit illas enūciatōes in qb^o sub- jectū vlr ponit que sicut pteritū sic ille in qbus subcm nō ē vlr positū. vt ois hō ē. ois hō nō ē. ois nō hō ē. ois nō hō nō ē. r subūgit q in extrinsecis rpiibus. i. in pteritū r futurū est. que circūstant pñs est eadē ratio sicut in pñti vt iam

Quotuplex pntelligi dicitur enūciatio (dem est ciationū de est scdo adiacere. Qdm fm textū q triplex. pma qdē intell^o fm affir- mationē r negationē. Scda fm subiectū finitū r infinitū. Tercia fm subcm vlr r non vlr positū. r qz noⁿ finitū est ratione pñs infinito. sic affirmatio prior ē nega- tione. ideo in mltiplicatione haz. ppositionū ponit af- firmationē an negationē. r finitū ante infinitū

Notandū Qd dicitur de est scdo adiacere. r de est de 3^o adiacere. qz il- le dicitur de est scdo adiacere in qbus post hoc pbius est nullū sequit materiale pñs. vt cuz dicitur: homo ē. r dicitur: adiacēs nō respectu alicui^o adiacētis. sed ideo qz solū vnu pponibile an ipm pntelligit cui adiacet. Sed ppropo de 3^o adiacere ē qñ post hoc pbi ē sequit exp^o se materiale pñs. vt cuz dicitur: hō est alb^o. r dicitur: tū ad ias cēs nō qz poitur scio loco. sed qz intelligit post duo cō- ponibilia extrēa quoz ē vnto. i. post subcm r materia- le pñs. r ergo ē scū in ordie intelligēdi. Qd qñ dicitur: nulla ē ppropo de ē pmo adiacere. ergo nulla erit de 3^o adiacere. pñs tener. qz scdm dicitur ad pñm sic scū ad? Qdm q nō est sicut. qz pñi vt hōi nō est adiacere s3 scdi vel terciū qz adiacere ē ad altez tacere. q psuppoit

Aristo. in mltiplicatōe pponū de est. (alte r scdo adiacere nō facit mētionē de enūciatōe pti- culari r singulari sic de indefinita r vlr. q est dī- minut^o p dōz fm scdm Tho. q Aristo. ptermittit ex- plicare de enūciatōibz qz subiecta pticlarit ponunt qz tale subcm qdāntō eadē vim h3 cū subcō vlr nō vlr sūpto Sed ptermittit de singularibz id qz singularibz nō- bus nō addit aliqd signū. qre i hōi enūciatōibz nō pōt ois dīa iuzri qz nō mltiplicant singularēs penes vlti- tē r nō vltitātē. pñt tñ ppos ille mltiplicari fm oēs qri- tatē tā in illis q s3 de 2^o adiacere. qz etiā de istis q s3 de 3^o adiacere queadmo^o clare ptebit iferi^o i figura

Quā autē scū adiacēs p dicitur. duplr dicitur oppōnes: dico at vt ē iustus hō. ē terciū

adiacere nomē vlr pbi in affirmatōe

Post qz p hōs distictōez enūciatōes de 2^o adiacere. in q bus noⁿ finitū vel infinitū ponit solū ex pte subiecti. Sic accedit ad distiguēduz illas enūciatōes in qbus noⁿ finitū vel infinitū ponit ex pte subiecti r pti simul. vt in ppoibus de 3^o adiacere. Er diuidit in duas p- res. in pma distiguat hōi enūciatōes. In scda mainse- stat q dā q circa eas dubia eē possent. ibi (qm pō 3^o r 1^o) Circa 3^o duo facit. pmo definit de enūciatōibz in q bus noⁿ pñr cuz pbo ē. 2^o de enūciatōibz in qbus alia p- ba ponunt. ibi (in his pō in qbus) Pñs i tres subdicit ptes fm triplicē dīaz. pmo nā qz agit de enūciatōibz in qbus subijct noⁿ finitū vlr sūptū. Scdo de illis in qbus subijct noⁿ finitū vlr sūptū. ibi (sicut etiā) Tercio de illis in qbus subijct noⁿ infinitū. ibi (sicut etiā) Pñs itez in duas. i pma pponit diuersitatē oppōis taluz enūci- ationuz In scda pcludit eaz. numez. ibi (quare qñoz) Dicit q pmo. qñ hō pbi ē 3^o adiacēs pñr tūc oppōes dicitur duplr. i. s3 in duplo ples qz de 2^o adiacere qz in illis de 2^o adiacere ex pte subiecti ē solū vna oppō ex pte vnt^o subiecti s3 qñ ē scū adiacēs pñr opz esse duas oppōes eodē subiecto ex pte fm dīaz nois pti qd pte ē finitū vel infinitū. sic bec ē vna oppō. hō ē iustus hō nō iustus. alia pō oppō ē. hō ē nō iustus. hō nō ē nō ius- tus. Tūc expoit hoc qd dixerat cca ē 3^o adiacēs dicit qz cū dicit hō ē iustus hoc p^o adiacet sp^o pto tāqz 3^o noⁿ vel p^o in affirmatōe. pte em i pñm ē dicit noⁿ pñr qñtber dco dicit noⁿ. r sic ē 3^o noⁿ. i. scia dco. s3 qz fm cōez vltz loqndi. dco scās rps magz dicit pbi qz noⁿ. ppter h ad- dit (vel pbius) qñ dicit ad hoc q sit scūm non referet vtz dicitur nomē vel pbius.

Quare qñoz iste erit. qz due qdē ad af- firmationē r negationē sese hnt fm pñtiam vt puationes. due pō mīme. dico at qñ est aut iusto adiacebit aut nō iusto. qre etiā ne- gatōnes. qñoz em s3. intelligim^o pō qd dicitur ex his q subscpta s3 ē iustus hō. hui^o nega- tio nō ē iustus hō. ē nō iustus hō. hui^o ne- gatio nō ē nō iustus hō. ē em in hoc loco et non ē iusto et nō iusto adiacet: bec igit (quē admodū in resolutorijs dem ē) sic s3 posita

Adic p hōs pcludit ex pmissis nūez. enūciationū. r tria facit. Pñs poit pcloem nūeri. scdo poit eaz hab^o tudinē. ibi (qz due dde) scio rōez nūeri manifestat. ibi (dico at qñ) Dicit q pmo. qz due s3 oppōes qñ est terciū adiacēs pñr. r ois oppō est int^o duas enūciatio- nes pñs ē q sint qñoz enūciatōes ille in qbus ē terciū adiacēs pñr de subcō finito non vlr sūpto. Qñc ibi (qz due dde) Pñs oñt hitudinē p dcaz enūciatōnū ad iuzri. dicit qz due dcaz enūciatōnū se hnt ad affir- matōez r negatōem fm pñtā sicut fm correlatōem aut analogiā vt i greco hētur sic puationes. alie pō due mī- me qd qz breuit^o r obscure dem ē. iō diuersiōde a diuer- sis oppō. Ad cui^o euidētā p dcaz dū ē fm scdm Tho. qz triplex noⁿ pñt pñi i hōi enūciatōibz Pñs em pñr noⁿ finitū s3 qd assumit due enūciatōes vna affirmati- a alia negatiua. i. hō ē iustus. r hō nō ē iustus q dicitur sim

hic dicitur adiacere pbo

adiaz

no

no

no

no

plures. Secūdo p̄tur no^m infinitū fm qd etiā assumitur
 due alie. s. homo nō iustus. hō non ē nō iustus q̄ dicū/
 tur infinite. Tertio p̄o p̄dicat nomē puatiū fm qd
 assumitur due alie. s. hō est iustus. hō non est iustus.
 que dicitur puatiue. Quidaz ergo sic exposuerūt. q̄
 due enūciatōnes eaz. quas p̄miserat. s. ille que s̄ de iu
 finito p̄dicato se habēt ad affirmatōem z negatōem q̄
 sunt de p̄dicato finito fm p̄ntiam vel analogiaz sicut
 puatiōnes. s. sicut ille que s̄ de subiecto puatiuo. Ille
 em̄ due que s̄ de infinito p̄dicato se habēt fm p̄ntiā
 ad illas que s̄ de finito p̄dicato fm trāspōem q̄ndā.
 sic affirmatio ad negatōem. z negatio ad affirmatōem.
 Nā affirmatio de p̄dicato infinito. vr ista hō ē nō iust?
 r̄ndet fm p̄ntiam negatiue de p̄dicato finito. s. hūc hō
 non ē iustus. Negatiua p̄o de p̄dicato infinito. s. hō
 mo nō est nō iust? affirmatiue de finito p̄dicato. s. hūc
 hō est iustus. p̄pter qd Theofrastus vocabat eas q̄ s̄
 de infinito p̄dicato trāspōitas. z s̄tr etiā affirmatiua
 de p̄dicato puatiuo r̄ndet fm p̄ntiam negatiue de f̄i
 nito p̄dicato. sicut hec hō est iustus. ei que est hō nō
 est iustus. Negatiue p̄o puatiue. s. hō non ē iustus. ei q̄
 est hō est iustus. Disponatur ergo in figura in p̄ma q̄
 dem linea ille q̄ sunt de finito p̄dicato. s. hō est iustus.
 hō non ē iustus. In secūda autē linea negatiua de inf̄i
 nito p̄dicato sub affirmatiua de finito. z affirmatiua sub
 negatiua. tūc due scz que s̄ de infinito p̄dicato se h̄nt
 ad affirmatōem z negatōem de finito p̄dicato sic p̄
 puatiōnes. s. sicut ille que s̄ de puatiuo p̄dicato. Sed
 due alie que s̄ de infinito subiecto. s. nō hō est iustus
 nō hō non ē iustus minime. i. nō habent s̄llem p̄ntiaz
 z hoc mō exposuit Armenius. Sed hoc manifeste est
 p̄tra lrām. nā cum p̄miserit q̄tuor enūciatōnes duas
 scz de finito p̄dicato. z duas de infinito p̄dicato. subū
 git q̄si illas subdiuidēs quaz due q̄dem z cetera. due
 p̄o mime. Nam datur intelligi q̄ vtraz due intelligū
 tur in p̄missis. ille autē que s̄ de infinito subiecto nō in
 eludūtur in p̄missis. sed de his postea dicef. vñ manife
 stum ē q̄ de eis nūc non loq̄tur. Et ideo alij alit̄ expos
 fuerūt. dicētes q̄ p̄dicarūz q̄tuor propōitū due. s. que
 s̄ de infinito p̄dicato sic se habēt ad affirmatōem z ne
 gatiōem. i. ad ipam spēm affirmatōis z negatiōis ve
 puatiōnes. i. vr puatiue affirmatōnes z negatiōnes. hec
 em̄ affirma^o homo ē nō iustus. nō est simplr affirmatio
 sed fm qd quasi fm puatiōem affirmatio. sicut hō mor
 tuus nō est hō simplr sed fm puatiōem. nec illa hō non
 est nō iustus ē simplicif negatiua. Ille autē que s̄ de
 p̄dicato finito nō se h̄nt ad spēm affirmatōis z nega
 tiōis fm puatiōem sed simplr. quia hec. hō est iustus
 est simplr affirmatiua. z hec. hō non ē iustus ē simplr
 ceter negatiua. Sed nec h̄ sensus p̄uenit p̄bis Aresto.
 (hec igitur quēadmodū in resolutōis dcm ē sic sunt
 disposita) vbi nihil inueitur ad hūc sensuz p̄ntēs. Et
 ideo Armenius ex his (q̄ in fine p̄mī p̄tor diceūtur de
 propōitibus q̄ sunt de finito vel infinito vel puatiuo p̄
 dicato) alū sensum accipit. Ad cuius euidentiā consi
 derandū est. q̄ sicut ip̄e dicit enūciatō aliqua p̄tute se
 habz ad illud de quo totū id (qd in enūciatione sc̄at)
 vere p̄dicari potest. sicut hec enūciatio hō est iustus. se
 habet ad omnia illa de quoz q̄libet vere potest dici q̄
 est hō iustus. z s̄tr hec enūciatio. hō non ē iustus. se hz
 ad oia illa de quoz q̄libet vere dici p̄t q̄ non est homo
 iustus. Secūm ergo hūc modū loquēdi manifestuz est

q̄ simplex negatiua in plus ē q̄ affirmatiua infinita q̄
 ei corripdet. Nam q̄ sic hō non iustus vere p̄t dici de q̄
 liber homie qui nō habz habituz iusticie. sed q̄ non sic
 homo iustus p̄t dici non soluz de homie non h̄ntē hab
 bitum iusticie. sed etiā de eo qui penitus non ē homo.
 Hec em̄ est vera. lignū non ē homo iustus. tamē hec ē
 falsa. est hō non iustus. z ita negatiua simplex ē in plus
 q̄ infinita affirmatiua. sic etiā aial ē in plus q̄ sit hō
 quia de pluribz verificat. S̄tr etiā rōne negatiua sim
 plex ē in plus q̄ affirmatiua puatiua. qz de hoc (qd nō ē
 homo) nō p̄t dici q̄ sit homo iustus. sed affirmatiua in
 finita ē in plus q̄ affirmatiua puatiua. p̄t em̄ dici de pue
 ro z de quocūqz homie nōndū h̄ntē habitū iustis aut
 vitij q̄ sit hō non iustus. non tamē de aliquo eoz vere
 dici p̄t q̄ sit hō iustus. Contra vero affirmatiua sim
 plex in minus est q̄ negatiua infinita. qz q̄ non sit hō
 mo nō iustus p̄t dici non soluz de homie nōndū h̄ntē h̄ntē
 de eo qd penitus non ē homo. S̄tr etiā negatiua p̄i
 uatiua in plus ē q̄ negatiua infinita. Nā q̄ nō sit hō inf̄i
 iustus p̄t dici non solū de homie h̄ntē habitū iusticie. sed
 de eo qd penitus non ē homo. De quoz q̄libet p̄t dici
 q̄ non sit hō non iustus. z vterius p̄t dici de oibus ho
 mibus qui nec h̄nt habitū iusticie. nec h̄nt habitū in
 iusticie. His v̄tis facile est exponere p̄ntem lrām hoc
 modo. quaz scz q̄tuor enūciatōnū p̄dicarūm due q̄
 dem scz infinite se habebūt ad affirmatōem z negatiōem
 nem. i. ad duas simplices. quaz vna ē affirmatiua et
 altera negatiua. fm p̄ntiam. i. in modo p̄sequendi ad
 eas. vr puatiōnes. s. sicut de puatiue. qz sic; ad sim
 plicem affirmatōem seq̄tur negatiua infinita z non con
 uertit̄ eo q̄ negatiua infinita ē in plus. ita etiā ad sim
 plicem affirmatōem seq̄tur negatiua puatiua que ē in
 plus z non p̄uertit̄. sed sic; simplex negatiua seq̄tur ad
 infinita affirmatiua que ē in minus z non p̄uertit̄. ita
 etiā ad simplicē negatiua seq̄tur puatiua affirmatiua.
 que ē in minus z non p̄uertit̄. Et quo p̄z q̄ eadē est bi
 tudo in p̄ndo p̄pōitū infinitaz ad simplices que ē etiā
 puatiuar. due autē scz simplices q̄ relinquūtur remoz
 duabus scz infinitis mime ita se habēt ad infinitas in
 p̄sequido. sicut puatiue se habēt ad eas quia videlz ex
 vna pte simplex affirmatiua ē in minus q̄ negatiua inf̄i
 nita. sed negatiua puatiua ē in plus q̄ negatiua infinita
 ex alia pte parte negatiua simplex est in plus q̄ affirma
 tiua infinita. sed affirmatiua puatiua ē in minus q̄ inf̄i
 finita affirmatiua. Sic ergo p̄z q̄ simplices nō ita se h̄nt
 ad infinitas in p̄ndo. sicut puatiue se h̄nt ad infinitas.
 Quāuis autē fm hoc lrā p̄ h̄i subtilit̄ exponat. tñ vide
 tur esse aliquēntulū expō exozta. Nam lrā p̄ h̄i videt̄ so
 nare diuersas habitu dies nō esse attendendas respectu
 diuersoz. sic; in p̄dicā expōne p̄ma accipit̄ s̄litudō
 habitudis ad simplices. z postea s̄litudō habitudinū
 resp̄ctū infinitaz. Et ideo simplr est mag^o p̄ueniens lrā
 Aresto. expō Porphirij quā Boetius ponit fm quaz
 expōez attendūt̄ s̄litudō z diss̄litudō fm esse p̄ntiaz
 affirmatiar. ad negatiar. Unde de quaz scz q̄tuor p̄e
 missaz. due q̄dem scz affirmatiue. quaz vna ē simplex z
 alia infinita se habebūt fm p̄ntiam ad affirmatōem z
 negatōem. vr scz ad vnā affirmatiua seq̄tur altera neg
 gatiua. Nam ad affirmatōem simplicē seq̄tur negatiua
 infinita. z ad affirmatōem infinitā seq̄tur negatiua sim
 plex. due p̄o scz negatiue mime. i. nō ita se habēt ad af
 firmatiuas. vr scz ex negatis seq̄ntur affirmatiue. sic;

ex affirmatiuis se q̄bant negatiuis. 2 q̄ntū ad vr̄ūq; sili
 ter se habēt puatiē sicut infinite. **¶** Tūc ibi (dico autez
 qm̄) manifestat qd̄ daz qd̄ sup̄ dixerat scz q̄ sint quoz
 p̄dicte enūciatōes loqm̄ur em̄ nūc de enūciatōib; in q̄
 bus h̄ p̄bū est nō solū p̄dicat sedm̄ adiacēs alicui nos
 finito vl̄ ifinito. sed in q̄b; p̄dicat fecū adiacēs pura f̄z
 q̄ adiacet iusto. vt cū d̄r h̄o est nō iustus. 2 q; in neutra
 haz negatio apponit ad p̄bū p̄ns est q; vtra q; sit affir
 matia sed cū affirmatiōi opponit negatio. vt sup̄ in p̄
 onsum est. reliquit q̄ p̄ d̄cis duab; enūciatōibus aff
 firmatis r̄ndent due alie negatōes 2 sic p̄ns est q; sint
 quoz simplices enūciatōes. **¶** Et h̄ intelli gim; p̄ quā
 dam descriptōem figure q̄drangularis in cui; vno āgu
 lo describat hec enūciatio h̄o est iust; 2 ex opposito scri
 bat et; negatio q̄ ē h̄o nō est iust; sub q̄b; scribant due
 alie ifinitē. scz h̄o ē nō iust; h̄o nō ē nō iust;. in q̄ descp̄
 tōe appar; q; h̄ p̄bū est affirmatiū vl̄ negatiū adiacz iu
 sto 2 nō iusto 2 fm̄ h̄ diuersificat quoz enūciatōes
¶ Cōcludit vltio q; p̄ d̄ce enūciatōes disponunt fm̄ or;
 dinē p̄ntie. put dem̄ est in resolutōis. i. p̄to p̄oz. vbi
 iste regle p̄ntiaz exp̄sse ponit 2 p̄ntie ponit in figura

a h̄o est iust; 2 b nō est iust; 2 c h̄o nō est nō iust; 2 d h̄o nō est nō nō iust;

Cōsequitur

Cōsequitur

¶ h̄o nō ē nō iust; 2 b nō ē nō iustus
¶ h̄o nō ē iust; **¶** h̄o est iustus
 Et simili mō dicat de puatiuis qz ad illā h̄o est iust;
 sequitur illa h̄o nō est iustus 2 ad illā homo est iniu/
 stus sequit illa homo nō est iustus

¶ Querit Quoz regule p̄ntiarū p̄nt elici ex
 habitu d̄e illoū quoz enūciatio/
 nū **¶** h̄o 2 q; due p̄ma ab affirma
 tiua de p̄dicato finito ad negatiā de p̄dicato ifinito
 bñ v; p̄na. sicut etiā de p̄dicato puato. vt bñ seq̄ h̄o ē
 iust; h̄o nō est nō iust;. Sed a regla ad affirmatiua;
 de p̄dicato ifinito seq̄tur negatiā de p̄dicato finito. vt
 bñ seq̄ h̄o ē nō iust;. h̄o nō ē iust; 2 h̄o nō valēt ecōtra
 scz q; negatiē iferāt affirmatiā nisi ponat p̄ntiā sub
 iecti. q; añs eēt vey sine p̄ntie. **¶** Rō reglar; est q; cuiusq;
 attribuit vñū oppositōz ab eodē remouet reliquū h̄z
 min; finit; 2 ifinit; h̄nt oppōem. q; cuiusq; attribuit t;
 minus finit; ab eodem remouetur termin; ifinit;. 2
 silt cuiusq; attribuit finit; ifinit; a q; eodē reouet finit;

¶ In istis reglis arguit a nō distributo ad distri
 butū q; nō valēt. **¶** Añs p̄bat. q; est nō distribu
 in antecedente 2 tñ distribuit in p̄ntie p̄t aduc
 negatōis **¶** h̄o 2 q; h̄ p̄ntie captū nō ē distribu
 in p̄ntie sicut nec in antecedente. q; nō h̄z pres. p̄ q̄bus di
 strubui posset cū sit p̄ntis r̄pis h̄z p̄ns est iduisibile. Ex
 quo p̄z q; iste regule tenēt qñ arguit. penes terminū q;
 nō h̄z pres. p̄ q̄bus distribui posset. 2 q; soluz tenent res
 spectu p̄bi p̄ntis r̄pis. q̄re non seq̄t iohes fuit bacca. q;
 iohes nō fuit nō bacca. q; añs p̄t eē vey sine p̄sequere

¶ h̄o seq̄uit colonie vedit nō vinū. q; colonie nō
 vedit vinū **¶** h̄o nō seq̄uit in reno sunt p̄p̄ices
 qm̄ reno nō sunt p̄p̄ices et; nō seq̄uit sortes vl̄
 det nō hoiem. q; nō videt hoiem. q; añcedēs p̄t esse vey

sine cōsequere. 2 tñ arguit p̄ sedaz reglar; **¶** h̄o 2 q; ad
 p̄ntiā h̄o regule req̄rit q; p̄dicatū p̄ncipale 2 vey ins
 finitē qd̄ nō obseruat h̄. 2 q; si sic argueret. vinū est nō
 venditū coloie. q; vinū nō ē veditū coloie bñ valer; et
¶ h̄o seq̄tur sortes scit nō (ita silt d̄z 2 de alijs
 bonū. q; nō sint bonū. q; p̄t scire bonū 2 matū. et
 tūc p̄ns est s̄m. **¶** Odm q; arguēdo penes res
 gulā sedam oz totū p̄dicatū ifinitari. h̄z solū ifinitat
 definitiatio p̄dicati q; p̄ se nō p̄t eē p̄dicatū **¶** Et qñ d̄z
 bñ seq̄t h̄ est lignū nōalbū. q; nō est lignū albū. 2 tñ sola
 definitiatio p̄dicati ifinitat. **¶** Odm q; duplx est definiti
 natio siue ps p̄dicati vna q; p̄ se p̄t eē p̄dicatū 2 de illa
 satis est q; ifinitet vt in p̄posito. **¶** Alta ē definitiatio q; p̄
 se nō p̄t eē p̄dicatū sicut in ista scit nō bonū. q; bonū est
 acci casus. h̄z accūs nō p̄t eē p̄dicatū p̄ponis

¶ Silt at se h̄z 2 si vlis nois sit affirmatiō
 vt ois h̄o iust; 2 ois h̄o nō est iust;. ois h̄o
 est nō iust;. ois h̄o nō est nō iust;. **¶** h̄z nō si
 mill; āgulares p̄tigit eē p̄as. cōtingit aut ali
 qñ. hec ergo due opposite sunt

¶ h̄o p̄ns distinguit enūciatōes q; accipiūt p̄ subiec
 to finitū vl̄ sumptū. Et diuidit in duo. nā p̄mo fac
 h̄. sed o remouet dubiū ibi **¶** h̄z nō silt **¶** Oices p̄mo q;
 silt se h̄z mltiplicatio enūciatōni 2 p̄ponū si sit affirma
 tio vlis. vt cū d̄r ois h̄o ē iust;. ois h̄o nō ē iust;. ois h̄o
 est nō iust;. ois h̄o nō ē nō iust;. **¶** Tūc ibi **¶** h̄z nō silt
 remouet dubiū. q; ex q; d̄m ē q; vlis h̄nt se silt sicut ins
 diffinitē posset aliq; dubitare 2 credere q; p̄pōes vles
 in oib; sic se h̄erent sicut idiffinitē qd̄ dubiū remouens
 d̄t q; n̄t p̄tigit silt āgulares p̄pōes eē p̄as i ist; sic i ill; q̄uz
 h̄ p̄tigit aliqñ. 2 p̄cludit **¶** h̄z q; hec sunt due opposite
 id ē due oppōnes sicut p̄z. vl̄ sic hec q; s̄z due opposite
 id est contrarie que non p̄sunt simul esse vere

¶ Notādum **¶** In enūciatōib; idiffi
 nitis nō solū p̄nt p̄ntiā
 silt āgulares q; sibi m̄uicez
 supponit h̄z etiā āgulares q; p̄ponit sibi mutuo. nō solū
 em̄ est silt vey dicere h̄o est iust; 2 h̄o nō ē nō iust;. q̄uz
 vna in figura ponit sub alia. h̄z etiā est vey dicere h̄o ē
 iust;. h̄o nō ē iust; q; p̄ponit sibi mutuo supposito q; h̄o
 p̄ diuers; h̄oib; capiat **¶** h̄z i enūciatōib; vlib; nō silt p̄
 ficanā āgulares q; p̄ponit sibi mutuo. q; nō est simul
 vey dicere ois h̄o ē iust;. ois h̄o nō ē iust;. **¶** h̄z silt p̄fifi
 canā āgulares q; vna ponit sub alia. q; ē silt vey dicet
 re ois h̄o ē iust;. ois h̄o nō ē nō iust;. vt p̄gnolcanā p̄posi
 tiones āgulares ponantur in figura

- | | | | |
|---|------------------------|---|--------------------|
| a | h̄omo est iustus | b | h̄o nō est iust; |
| d | h̄o nō ē nō iustus | c | h̄o est nō iustus |
| a | ois h̄o est iustus | b | ois h̄o nō ē iust; |
| d | ois h̄o nō ē nō iustus | c | ois h̄o ē iust; |

¶ Alie at ad nō h̄o q̄si ad subiectū aliq̄d ad
 ditū h̄nt vt ē iust; nō h̄o nō ē iust; nō h̄o ē non
 iust; nō h̄o: nō ē nō iust; nō h̄o. mag; at p̄les
 his nō erūt oppōnes. hec at extra illas ipse
 p̄o f̄z se erūt vt vtētes noie eo qd̄ ē nō h̄o

Questiones secūdi Beribermeniay

In his vero (a quibus) nō contingit ut
n eo qd ē currere v' ābulare idē faciunt sic
posita hec ac si ē adderet ut ē currit oīs hō
nō currit oīs hō: currit omīs nō homo: nō
currit omnis nonhomo

Hec pbs declarat distinctōem enūciationū in qb?
ponunt pba adiecta. Et circa h' duo facit. pmo des
clarat positū. scdo mouz qd dā dubiū ibi. nō em dōm
Dices pmo qz in ill' enūciatōibz (in qb nō cōtingit)
id est in qb nō ponit h' pba est h' pba adiecta v' i
eo pbo qd ē scās currere v' ābulare idē faciūt sic posi
ta hec pba sicut si adderet. id ē p d' caref' ipm est qz eo
dē mō multiplicant enūciatōes sicut p3 dicēdo oīs hō
currit. oīs hō si currit. oīs nō hō currit. oīs nō hō si currit

Tales pdes in qb ponit pba adiecta nō pnt
variari penes finitū z infinitū a pre p'dicatū. q nō
fit variatio eodē mō sicut in ill' in qb ponit h' p
bū est. **S**ed mō illa sicut dō bz dicit qm ille pō nes
p'ant ad alias in qb pba est p'dicatū scdm adiacēs z nō
qm p'dicatū terciū adiacēs. z q pbs nō p'soluit nisi duas
enūciatōes de s'biecto finito z de s'biecto infinito duas
alias v' daret h' intelligere. **T**riā pba adiecta nō pnt
adiacere alicui terciū p' copla sicut pba substantiā idō
sp d' scdm adiacēs. Si tñ pba adiecta resolueret
in suū p'cipiū tūc fieret variatio penes finitū z infinitū si
cur in ill' de ē scdo adiacēte. isto tñ supposito q pba in
orōne nūqz infinitari potest v' est supius pbatū

Nō em dōm ē nō oīs hō. s'z nō negatō ad
id qd ē hō addēda ē. oīs em nō v'le fr s'z qm
v'liter maifestū ē at ex eo qd ē: currit hō non
currit hō: currit nō hō. nō currit nonhō. hec
em ab ill' d'nt eo q nō v'liter sunt qre oīs v'
null? nihil aliō p'feat nisi qm v'lr de hoie v'
affirmat v' negat qz cetera eadez oz apponi

Hec pbs remouet qd dā dubiū posset em aliqz du
bitare an negatio infinita posset addi ad signū sicut ad
dis ad nomē in enūcia tōe. **P**oc q remouēs d' q nō ē
dōm nō oīs hō qm volum? facere enūciatōem de infini
to qz negatio infinitas remouet aliqd aut singulare aut
v'le. s'z h' signū oīs nō est aliqd singulare scās nec v'le s'z
pōt? significat qm v'lr sumit id cui addit z h' qdem
maifestū ē ex eo qd ē hō currit hō nō currit. nō hō cur
rit nō hō nō currit oēs em ille d'nt ab enūciatōibz v'libz
qz i ip' nō s'z s'biecta supra v'lr sicut in ill' in qb ponit
h' signū oīs. **E**x qz p3 q oīs v' null? nihil aliō fr nisi q il
lud cui addit v'lr affirmat v'lr negat. **E**oz eandē op
eraz signū possz infinitari (pōem ē inf' illas

Quod mō q nō qz v'ctio infinita nihil des
mate ponit cū infinitū z indefinitū idē sint s'z
quicūqz negatio anponit signo possz aliqd d'finitū. id
signū infinitari negat. **D**ioz pbat inductiōe qz si dicat
nō oīs dar intelligere qdā. qd sibi eq'p'ollet q nō d' non
nullus dar intelligere qdā z sic de alijs

Quod pōt fieri negatū pōt fieri infinitū sed sig
nū p' negari. **E**tia p' infinitari. **Q**dm q nō ē
sile de negatōe z infinitatōe qz licz negatio de se
nihil ponat p' tñ aliqd ponere rōe ei? cui adiungit. z q
nō est p'ra rōem termini negati ponere aliqd d'finitū
tū z tñ hoc est p'ra rōem termini infiniti

Quod p'ra rōe ē negatio ei q est oīe ai
mal iustū ē illa fecit qm nullū aīal iustū est
hec qdē maifestū ē qm nūqz erūt p'c sil' neqz
in eodē ipō. his p' oppositē erūt aliqz aīal
qd aīal iustū est. nō oīe aīal iustum est

Postqz declarauit **A**resto. supius diuēritatē enū
ciatōnū p'uentē ex additōe negatōis infinitatis. h' re
mouet qdā q poterat ee dubia in supra d'cis z p'tinet p's
ista sex p'ces p'm qz sex s'z dubia q remouet v' p'arebit i
p'cessu. **E**t qz d'nt fuerat in p'cedētibz q in v'libz nō s'z
anglares s'z p'edicatō **A**resto. h' declarat. **D**ices in
p'ma p'ce qz ei qd est oīe aīal est iustū ē p'ra rōe illa
negatio q p' nullū aīal est iustū. z qz p'ra rōe non p'nt sil'
p'ficari de aliqz eodē maifestū est qz hec v'les nūqz erūt
p' nec sumt. id ē in eodē tpe. neqz in eodē ipō. id ē neqz i
aliqz maīa. **S**z oppositē hui? duabz sicut aliqd aīal ē
iustū z nō oīe qal est iustū qd opponit ad oīe aīal est
iustū erūt aliqz aīal quando simul vere

Notandū **Q**z text? signatē d' aliqz
erūt sil' h' qz p'claris affir
matia z p'claris negatiua
de eodē p'dicato z subiecto nō p'nt sil' p'ficari in maīa
naturali nec in materia remota sil' aut p'ficant in maīa
tertia p'ingēte. s'z p'ra rōe in nulla maīa p'nt sil' ee p'e
Et qm d' sup' d'nt est q in v'libz qm p'ingit angula
res ee pas. qz videt qz p'ra rōe p'nt sil' ee p'e. **P**oz q pbs
supius intelligit d'nt suū de ill' v'libz q nō h'atē ad iustū
cem p'ra rōe sed h' dicit maifeste q ille q h'atē ad
inuicē p'ra rōe sunt q nō p'nt sumt esse vere

Sequit' p' ea qdē que ē null? hō iust? ē
illa q est oīs hō nō iust? ē: illa p' que ē aliqz
hō iust? est opposita qm nō oīs hō est non
iust? necesse est em aliquem esse

Hec pbs declarat scdm dubiū qz em sup' d'nt ē q
negatiua de infinito seqtur ad affirmatōem de finito pos
set aliqz dubitare an nūqz ad negatiua de finito posset
sequi affirmatiua de infinito p'dicato. **P**ac q dubitatōez
pbs remouēs. dicit qz indūm seqt' ad istā q d' nullus
hō est iust?. q ē p'ma negatiua de p'dicato finito seqt' illa
q ē oīs hō est nō iust? q ē affirmatiua de p'dicato infinito
S'lr etiā affirmatiua de finito seqt' indū a d' negatiua
de infinito qz illa q ē aliqz hō est iust?. sequit' oppositā af
firmatiua de infinito qm sequit' istā q dicit nō oīs hō est
nō iust?. qd quid ē ex eo p3. qz si ista est p'a nō oīs hō est
nō iust? oz q ista sit p'a oīs hō est nō iust? z si ista ē falsa
necesse est tūc aliqz hōiem esse iustum

Qdm est sup' q affirmatiua sequunt' negatiue
et nō d'cōtra. q male h' d' q ad negatiua sequan
tur affirmatiua. **Q**dm q tales p'des negatiue

possunt dupl'r formari. vno mō ita q' negatio cadat tū ad subiectū q' ad p'dicatu sicut p'ringit qm d'r: nō est hō iustus? tūc ad negatias nō sequunt' affirmat' q' affirmat' dicit' positōem subiecti s; negat' sic formare nō dicit' positōem subiecti s; remotionē ei'. eo q' negatio remouet id totū sup' qd cadit z hō mō sumebat' negatiue supius sicut p3 inuent' lram p hi. Alio' pnt iste p'pōs nes negatiue ita formari q' nega' cadat tū sup' p'dicatu et nō sup' subiectū. sicut p'ringit cū d'r: hō nō est iust'. z tē ponit' subiectū tā p eas q' p affirmatias. z tō ad talem negatiuā de infinito sequit' affirmat' de finito z isto modo sumunt' h. vt patz p exempla Aristotelis

Manifestū est aut' qm etiā in singularib' nō est vez interrogatū negare qm z affirmare verū ē vt puras ne socrates sapiēs est. nō socrates igit' nō sapiēs est. In vlib' pō non vera ē q' sūl' d'r. vera aut' negatio vt puta ne ois hō sapiēs est. nō igit' ois hō nō sapiēs ē hoc aut' flm est sed nō igit' ois hō sapiēs est vera est. hec em' opposita ē illa p' contraria

Hic p' h's declarat' tertiū dubiū q' em' d'm est tā q' ex affirmat' pnt inferri negatiue z ex negatiue pnt inferri affirmatiue. posset dubiū ēē vez h' sit vez in oib' tā i singularib' q' in vlib'. Hoc dubiū remouet' Ar'. determinās q' nō est oino sūl' in vtrifq'. Dices manifestū esse ex dicēdis q' in singularib' si est vez negare interrogatū p' dicatū finitū vez est affirmare p'dicatu' infinitū. vt si ad istā interrogatōem est ne socrates sapiēs vez est rōdere q' nō vez est etiā tūc inferre affirmatiuā de infinito dicēdo igit' ois ē nō sapiēs. S; in vlib' affirmat' de infinito (q' ē sūl' sicut in singularib') nō ē p'a s; ē p'a nega' de finito. Sicut si ad istā interrogatōem q' d'r (puras ne ois hō est sapiēs) vere rūr q' nō. vez ē ex h' inferre q' nō ois hō est sapiēs. q' ista opposita est p'radicōte illi q' dicit' ois hō est sapiēs. z q' de q'libz est p'a affirmatiō vel negatiō. id est falsa ē ista ois hō ē sapiēs o3 q' ista sit p'a nō ois hō est sapiēs. sed ista ois hō est nō sapiēs. q' tū valz q' tū ista null' hō est sapiēs ē p' contraria illi' ois hō ē sapiēs. z tō q'uis ista sit falsa nō tū p'p'erea est p'a illa ois hō est nō sapiēs q' in p'ringenti mat'ia est falsa vtraq' es nunciatōnū p' contraria z. z tūc p3 q' nō opaf' idē negatiō p'posita z postposita in vlib' sicut in singularib'

Alle vero (que s'm infinita p'raiacētes no mīa vl' verba vt in eo quod ē nō hō vl' nō iustus) q'si negatōes sine noie vl' verbo cē vi debunt. s; nō sunt. sp' em' vl' verā vl' flam cē negatōem necesse est. Qui pō dixit non hō nihil magis de hoie sed etiā minus verus vel falsus fuit: si nō aliqd addatur

Hic remouet qrtū dubiū. posset em' aliq's credere q'

ille locutōes q' p'inent negatōem infinitantē z terminū infinitatū p' ei' ad dicitōem sint oīes negatiue absq' alio ad iūcto. Hoc Aristo. volēs remouere dicit' q' ille locutōes (q' s'm noia sunt vl' p'ba infinita) p' p'raiacētes. i. oppositō mō se hntes de oib' finitis sicut p3 in eo qd est nō hō vl' nō iust'. videt' eē q'si negatōes sine alio p'bo ad iūcto. sed nō sunt negatōes siue negatiue enūciatōnes qz necesse est sp' oēm negatōem eē verā vl' fallam. sed q' dist' p' nō hō sine ad iūcto nihil magis imo min' ē ver' itel' lect' de hoie q' d' dixit hō. vñ p3 q' tales locutōes non

Notandū ^{q'uis (sunt oīes p'itas sit p'fecte solū in intel lectu p'ponente tū aliq' mō} etiā est in intellectu simplici q' de ipō d'r in libro de aīa q' est sp' ver'. q' q' p'fert de oēm finitū p'stituit in audi ente saltē intellectu simplici alie' rei. sed q' p'fert de oēz infinitū null' rei intellectu p'stituit eo q' rem nō ponit sed remouet id dicit' Aristo. q' magis ver' est q' de ali qua re. p'fert nomē finitū q' p'fert nomē infinitū. ^{Dez ē tū q' p' intelligi h' ē de m' aīa rōe q' videt' ille (q' p'fert nomē finitū hois p'fert) id qd vere p'uenit homi. sed q' p'fert nō hō. p'fert id qd homini nō p'uenit}

Significat aut' ē ois nō hō iust' nulli ea rū idē nec huic opposita negatio ea q' ē non est ois nō hō iust'. illa pō ē q' ois nō iustus nō hō. illi que ē. null' ē iust' nō hō idē fecat

Hic p' h's remouet qntū dubiū dixerat em' sup' q' il le q' sunt de subiecto infinito s; extra illas q' sunt de sub iecto finito. Qm poterat eē dubiū quare h' pot' d'r de istis q' dicit' q' ille q' sunt de p'dicatu' infinito sint extra illas q' s't' de p'dicatu' finito. Hoc dubium remouens Ar'. d'r h' tō ē q' illa q' dicit' ois nō hō est iust' nulli il' laz q' s't' de subiecto finito s't' idē. nec etiā negatio ei' q' est ois nō hō nō est iust' s't' idē alicui eaz q' s't' de subie cto finito. qd qdē intellige si negatio nō cadat sup' sub iectu' finitū. sed ille q' sunt de p'dicatu' infinito alit' se hnt qz ista ois nō hō est nō iustus q' habet p'dicatu' infinitūz idē s't' illi q' ē null' nō hō est iust' q' ē de p'dicatu' finito

Transposita vero noia z p'ba idē fcant vt est albus hō z est hō albus: Naz si hoc nō est eiusdē multe erūt negatōes: s; oīsuz est qm vna vnus ē. eius em' q' ē alb' hō nega tiō ē) nō ē alb' hō. eius pō (que ē. est albus homo) erit negatio vl' ea q' ē nō est nō homo albus: vl' ea q' ē nō ē homo albus s; altera q' dē ē negatio. eius q' est ē non homo albus alia vero eius que est ē albus homo. qua r'erunt due vnus. Quoniam igit' transpo sito nomine vl' verbo eadem sit affirmatio vel negatio manifestum est

dem vna affirmationes vero multe. nec si de vno ista sed similiter plures

Postquam Aristoteles determinavit de enunciatione putat respicit additorem quod non redit ad unitatem. hunc autem in hoc capitulo secundo primo tractat declarat quod accidit enunciationi ex hoc quod ad se et aliquid tollit eius unitatem quod se sibi accidit pluralitas vel multitudo. Et circa hoc duo facit primo manifestat positum. secundo determinat quadaestione per genus circa hominum enunciationes que sunt plures ibi (quod videtur in h) Circa primum duo facit quod primo probat de eo quod dictum est veritatem. secundo quod dixerat probat per rationem ibi (si ergo dialectica) Dicit ergo primo quod licet sit vna enuntiatio in qua predicatur vnum de vno. tamen non est affirmatio vel negatio vna affirmare vel negare vnum de pluribus vel plura predicata de vno subiecto. si ex illis pluribus vel plura predicata de vno subiecto. si ex illis pluribus non est nec consergit aliquid vnum. et dico vnum non quidem si sit positum illis pluribus nomen vnum et tamen ex eis non fit vnum in re. quia unitas nominis vel vocis non facit unitatem enunciationis sed unitas rei eam facit non obstante multiplicitate nominis sicut forsitan animal mansuetum bipes sunt plura nomina sed ex eis fit vnum in re dato quod animal sit genus et mansuetum atque bipes sit eius differentia. ex genere enim et differentia fit vnum in re quod est species distincta. sed ex alio ambulante et homine non fit vnum in re. Et ideo si nomen aliquid de eis affirmetur non erit affirmatio vna. nec etiam si de vno affirmetur. ista erit vna affirmatio. sed erit vna vox. id est vna vocaliter si eis imponatur vnum nomen in re tamen erunt affirmationes plures

Illam (que sunt vnum in re faciunt vnam enunciationem. sed illa tria homo album ambulans sunt vnum in re. ergo faciunt vnam enunciationem. Dicitur probat quia sunt vnum in subiecto materialiter supposito. Dicendum quod unitas enunciationis dependet ex unitate rei tam cadentis in subiecto quam in predicato. et ergo eo modo quo subiectum est vnum in re etiam ipsa enuntiatio dicenda est vna. ista tria homo album ambulans faciunt vnum in re per accidens. sed non ponunt vnum per se. quia homo est subiectum sed album et ambulans sunt accidente fit vnum per accidens et non per se. et ergo enuntiatio illa in qua subiectum vel predicatum hoc totum homo album ambulans potest esse vna per accidens. sed non est vna per se. et eodem modo intelligi de similibus

Si ergo dialectica interrogatio responsionis est petitio vel propositionis vel alterius partis contradictionis. propositio vero vnius contradictionis est. huiusmodi interrogatio non erit vna responsio. Adhuc nec vna interrogatio nec si sit vera. dictum est autem de his in topicis: Similiter autem manifestum est quoniam nec hoc ipsum quod est dialectica interrogatio est. vel si quis interroget quid est animal: oportet enim ex da

ta interrogacione eligere: Utrum velit contradictionis partem. quam oportet interrogantem determinate vel vtrum hoc animal sit homo an non homo

Hic philosophus probat per rationem quod quando predicatur vnum de pluribus vel plura de vno non sit in re vna enuntiatio Ratio autem quam intendit Aristoteles. in hac parte est talis ad vnam enunciationem sumptam interrogatiue datur vnicam responsionem sed ad illam in qua vnum predicatur de pluribus aut plura de vno non est danda vna responsio. quod non est enuntiatio vna. Dicitur enim propositioem Aristoteles. ita probat omnes interrogatio (ad quam datur vna responsio) est vel dialectica vel demonstrativa. sed dicta interrogatio in qua predicatur vnum de pluribus vel in qua dicitur plura de vno non est dialectica. quia interrogatio dialectica (est petitio responsionis vel propositionis) id est enunciationis affirmatiue vel alterius partis contradictionis id est partis negatiue. quia cum aliquis interrogat est ne homo animal an non satis facit ad istam interrogatiuem siue respondeat sola affirmatio. Dico quod sic. siue respondeat sola negatio dico quod non. sed ad interrogatiuem in qua accipiuntur plura predicata siue plura subiecta quod datur quod sumantur sub vno nomine non satis facit sola affirmatio vel sola negatio. quod si querat vtrum canis sit animal non sufficit dicere solum quod sic. vel solum quod non. eo quod aliquis canis est animal et aliquid non. igitur talis interrogatio non est dialectica. sed nullo modo ad ipsam danda est vna responsio. etiam si sit in quibus sensibus Et quod per se ipsa non est interrogatio nec enuntiatio vna. Hoc est quod dicitur Aristoteles. multum obscure in hoc loco ita dico supple quod talis enuntiatio non est vna. quia faceret interrogatiuem aut dialecticam aut demonstratiuam. si ergo vel alibi dicitur dialectica interrogatio est petitio responsionis vel propositionis. id est affirmatiue vel alterius partis contradictionis id est negatiue. sed quod ad eam satisfacit sola affirmatio aut sola negatio. sed propter hoc dicitur quod per se homo interrogatiue in qua subiectum vel predicatum plura etiam sub vno nomine non erit vna responsio reddenda. quod supplet non satisfacit ad eam sola affirmatio nec sola negatio sicut in sententia declaratiue est. sed ad hoc nec vna interrogatio est iste non solum si in vno sensu sit vera et in alio falsa. sed nec si sit vera in omni sensu. et de his dicitur est in topicis ubi agit de propositionibus dialecticis. Similiter supralata interrogatio non est demonstrativa quod demonstrativa est simplicior quam dialectica quod ipse declarat subdistinguit autem manifestum est quod nec ipsum quod dicitur princeps ad demonstratiuam est interrogatio dialectica. sed potest simplicius ipsa. quia oportet ex data interrogacione eligere vtramque velud contradictionis partem. quia interrogantem dialectice oportet determinare. id est determinate sumere ambas partes contradictionis in interrogacione dicendo vtrum hoc animal sit homo vel non. Sed ad interrogatiuem quid est animal non contingit reddere nisi eius diffinitionem que de ipso dicitur affirmatiue tantum. vnde patet quod talis interrogatio est simplicior quam dialectica

Notandum quod quod dialectice habet viam ad veram partem dicitur in sua interrogacione propter vram quod dicitur demonstratiue non habet viam nisi ad partem veram in sua interrogacione non sicut vram partem dicitur. quod dicitur quod maxima appetit in questione quod est. id est ipso enim Aristoteles facit mentionem

Questiones secundae peribermeniay

Quoniam vero hec quidem predicantur commposita vel unum sit omne predicamentum eorum quod extra predicantur. Alia vero non que differentia est de homine enim verum est dicere et extra animal et extra bipes. et ut unum et hominem et alium et hec ut unum sed non si cytharedus est et bonus. etiam cytharedus bonus: si enim quoniam alterutrum dicitur et utrumque dicitur multa inconuenientia erunt. De homine enim et hominem verum est dicere et alium quod et hominem rursus et alium. si et alium et hominem quod erit homo albo homo albo. et si infinitum et rursus musicus albus ambulans et hec eadem frequenter implicata. Amplius si socrates est et homo et bipes et erit homo bipes. quoniam si quis ponat simpliciter proplexiones fieri plura inconuenientia contingere manifestum est. quemadmodum ponendum est nunc dicemus.

Hic philosophus determinat quandam questionem contingentem circa es nunciaciones plures. Et circa haec tria facit. primo propositio questionis non implicite in diuersitate partium et quod dixerat declarat in exemplis. secundo per rationem ibi (si enim quoniam) tertio definitur naturam veritatis ibi (cor. igitur). Dicitur ergo primo quoniam hec quidem simpliciter predicata plures diuisa postea predicantur proposita. id est diuisim ita ut eorum (quod predicantur extra) id est diuisim predicamentum sit unum. id est eorum illa pars recolligant in unum. Alia vero non ita se habent. quod diuisa est simpliciter predicatores. propter quod contingit ista diuersitas. declarat autem per haec diuersitatem in exemplis subdistinguitur quod de homine verum est dicere (extra) id est diuisim. quod est animal et verum est dicere de ipso extra. id est diuisim quod est bipes et hec duo predicata ut unum. diuisim de homine potest predicari dicendo quod est animal bipes. Et homines et alium contingit diuisim predicari de ipso dicendo quod est homo et alium. sed cum diuisim dicitur de homine aliquid quod est cytharedus et quod est bonus non potest esse diuisim dicitur quod est cytharedus bonus.

Quoniam cum dicitur (si enim quoniam alterutrum) declarat proposita diuersitate per rationem. dicens quod si dicitur quod utrumque potest dici simpliciter in alterutrum dicitur diuisim sequentem multa inconuenientia quod nugatio et infinitas. quod haec talia sunt fugienda. dicitur eorum quod non simpliciter ex diuisis quibuslibet inferat diuisim. declarat autem hec inconuenientia in exemplis dicens quod de homine verum est dicere diuisim et hominem et alium si enim alium similitudinem et hominem contingat tunc esse quod si est niger potest esse verum de ipso predicare diuisim hominem et alium sed dato quod sit albus et homo poterat hec ambo rursus diuisim predicari de eodem etiam multis. si ergo simpliciter multiplicentur predicata deuisim de bono simpliciter multiplicando inferre diuisim et dicemus tunc quod esset homo albus. homo albus. homo albus usque ad infinitum. Si similiter dici poterit diuisim de alio quod est musicus albus ambulans si talia plures dicantur diuisim et hec eadem implicata in prima locutione contingit frequenter dicere. stante illa positione dicimus etiam de socrate diuisim quod est homo et quod est bipes. ergo si ex diuisis potest semper referri diuisum

dicemus quod socrates est homo bipes in quo tamen dicitur est nugatio. Concludit ergo Aristoteles. quod manifestum est plura in conuenientia contingere si quis ponat simpliciter. id est vltiter fieri proplexiones. id est inferri predicatum diuisum ex diuisis sed quemadmodum sit ponendum sic dicamus.

Eorum (quod predicantur et de quibus predicantur) quocumque simpliciter accidens dicuntur. vel de eodem vel alterutrum de altero. hec non erunt unum. ut homo albus est et musicus. sed non idem musicus et albus. Accidens enim sunt utrumque eidem nec si album musicum simpliciter est dicere. tamen non erit album musicum unum aliquid. sed accidens enim musicum album dicitur. quare non erit unum album musicum. Duo circa nec cytharedus bonus simpliciter sed animal bipes non enim simpliciter accidens. Amplius nec quocumque insunt in alio quare neque album frequenter neque homo animal vel bipes insunt enim in homine animal et bipes. Verum est autem dicere de aliquo et simpliciter ut quaedam hominem: hominem autem quaedam album hominem album non semper autem. sed quando in adiecto quidam aliquid oppositorum inest quod consequitur contradictio non verum sed falsum est ut hominem mortuum hominem dicere. quando autem non inest verum est vel etiam quando inest: semper falsum est. quando vero non inest non semper verum est. ut homerus est aliquid ut poeta: ergo etiam est. non simpliciter accidens enim predicatur esse de homero: quoniam inest et poeta: sed non simpliciter predicatur de homero quoniam est. Quare in quantumcumque predicamentis. neque contrarietas aliqua aut villa oppositio inest: si diffinitiones pro nominibus reddantur et simpliciter predicantur et non simpliciter accidens in his et simpliciter verum erit dicere. Quod autem non est quoniam opinabile non est simpliciter dicere esse aliquid. opinatio enim est non est quoniam est sed quoniam non est

Hic phs declarat p̄tate circa p̄dicta 2 circa hoc duo facit q̄ p̄mo manifestat q̄n̄ p̄t ex diuisis inferri p̄iuc̄tū. Sec̄do ostendit q̄n̄ ex p̄iuc̄tis p̄t inferri diuisiōis illa (v̄ez r̄ū est aut̄ dicere) **D**icit q̄ in p̄ma p̄te q̄ eoz q̄ p̄dicant et subiectoz de q̄b̄ alia p̄dicant q̄cūq̄ p̄dicant s̄m accidēs. v̄l de eodē subiecto v̄l alterz de altero hec nō est vn̄ū. id est ex talibz diuisiōis deis nō poterit inferri p̄iuc̄tū sicut hō est alb̄ 2 est music̄. s̄z idē nō ē p̄iuc̄tū dices re music̄ alb̄ ita videlicet q̄ albedo cadat sup̄ musicā q̄ h̄c s̄m (q̄ v̄t̄ q̄z s̄ acc̄t̄ia et d̄) id ē p̄ acc̄t̄is p̄d̄t̄ catā de eodē. 2 q̄uis sit v̄ez dicere q̄ aliqd̄ idē in sup̄posito est albū 2 musicū q̄ idē hō est v̄t̄ r̄ūq̄z ip̄ozū non t̄n̄ iō erit vn̄ū aliqd̄ albū musicū p̄ se q̄ s̄m acc̄t̄is totū d̄i albū esse musicū. p̄t̄er̄a etiā nō p̄t dici (s̄m p̄t̄) id est p̄iuc̄tū q̄ sit cythared? bon? q̄uis diuisim dicat de eo q̄ est cythared? 2 q̄ ē bon? s̄z aial bipes p̄t̄ dici de hoie p̄iuc̄tū q̄ nō s̄m acc̄t̄is s̄z p̄ se dicitur de ip̄o **A**ddit aut̄ q̄ nō s̄p̄ ea q̄ p̄dicant diuisim sicut p̄d̄t̄ ca p̄ se p̄t̄ ex diuisiōis inferri p̄iuc̄tū q̄ (q̄cūq̄z infunt) id ē includunt in alto nō p̄t̄ p̄dicari p̄iuc̄tū de illo et iō nec d̄z frequēter ponit albū in p̄dicato q̄ in ip̄o semel d̄i c̄o includit q̄cūq̄z dicit idē d̄i c̄o et nō debz dici hō aial v̄l bipes q̄ ista icludūt in hoie. v̄i s̄m n̄ ḡatio cū addunt sibi. **P**z ex d̄is q̄ ad h̄ v̄t̄ ex diuisis inferat p̄iuc̄tū duo r̄c̄dunt. p̄mo v̄t̄ illa p̄dicata vn̄ant̄ p̄ se 2 nō p̄acc̄t̄is in eo de q̄ p̄dicant. Sec̄do v̄t̄ vn̄ū ip̄oz non includat in alto. **D**em̄ cū d̄i (v̄ez est aut̄) **D**eclarat q̄ etiā ex p̄iuc̄to p̄t̄ q̄n̄q̄z inferri diuisim. dices q̄ v̄t̄ r̄ū est de aliq̄ p̄us dicere sup̄ple p̄iuc̄tū 2 postea (s̄m p̄t̄) id ē diuisim aliq̄ d̄i sicut quēdā hoiem p̄us p̄iuc̄t̄z postea diuisim p̄tingit dicere hoiem 2 quēdā albū hoim̄ esse albū. sed t̄n̄ nō s̄p̄ istd̄ p̄tingit q̄ q̄ inest aliqd̄ oppositoz in adiecto ad p̄dicatū ad q̄d̄ oppositū sequitur p̄d̄cō nō est v̄ez s̄z fallum. ex p̄iuc̄to inferri diuisim sicut dicitur? p̄iuc̄tū aliquē hoiem esse mortuū 2 t̄n̄ est fallum dicere diuisim ip̄m ēē hoiem q̄ mortuū p̄tra dicit hoī. q̄n̄ aū nō est tal̄ p̄radcō in adiecto p̄t̄ ex p̄iuc̄to inferri diuisim. s̄z t̄n̄ nō s̄p̄ sicut dicitur? de **H**omero p̄iuc̄tū q̄ est v̄t̄ poeta q̄ si nō viuat d̄i t̄n̄ c̄ē in op̄io/ ne rōe sue ex̄t̄is poetrie. nec t̄n̄ ex h̄ p̄t̄ inferri diuisim. **H**omerus est q̄ in illa locutōe nō dicebat ēē de homero p̄ se sed p̄ acc̄t̄is q̄ p̄t̄er̄ poetriā remanentem **H**ic q̄ p̄cludit q̄ in q̄t̄is q̄ p̄dicat̄ nec aliq̄ p̄t̄arietas aut oppō est in adiecto q̄d̄ v̄t̄ ita sit p̄t̄ videri si p̄ noibz p̄ d̄icatoz redōnt̄ diffinitōes que declarant significatū nois 2 v̄t̄er̄? etiā p̄dicent̄ s̄z se 2 nō s̄m acc̄t̄is i his erit v̄ez dicere (s̄m p̄t̄) id ē diuisim q̄ p̄dicant p̄iuc̄tū **S**ed de eo q̄d̄ nō est nō est v̄ez dicere simplr̄ ip̄z ēē p̄t̄ hoc q̄ dicit p̄iuc̄tū ēē op̄iabile. s̄z 2 op̄io ē de ip̄o nō q̄ est s̄z q̄ nō est. ac si diceret q̄ p̄t̄atio d̄i ēē op̄iabile q̄ cū nō sit simplr̄ est t̄n̄ apud ip̄az op̄ionē s̄m apud aiaz et iō nō pot̄ est hoc inferri q̄ sit

Notandū q̄ arguere a diuisis ad p̄iuc̄tū ē arguere a plibz p̄d̄t̄ catis diuisim s̄p̄tis in aū/ cadente cum aliq̄ subiecto ad p̄ns in quo ponunt eadē p̄dicata cū eodē subiecto p̄iuc̄tū v̄t̄ cū ita arguit̄ s̄oz res est hō 2 est alb̄. s̄z s̄oz res est hō alb̄. nā in antecedente illa p̄dicata s̄z hō 2 alb̄ diuidunt̄ ab inuicē p̄ p̄iuc̄tione. sed in p̄ntē eadē p̄dicata ponunt̄ p̄iuc̄tū cū eodē subiecto. 2 ecōtra arguere a p̄iuc̄tis ad diuisa est arguere a plibz p̄dicat̄z p̄iuc̄ti captis in aliq̄ subiecto

in antecedente ad p̄sequēs in quo eadē p̄dicata ponunt̄ diuisim cū eodē subiecto v̄t̄ si arguat̄ s̄oz res est homo albus. ergo est homo et albus

Querit v̄t̄ a diuisis ad p̄iuc̄ta 2 ecōtra valeat p̄na **O**st̄ q̄ arguēdo a diuisis ad p̄iuc̄ta b̄n̄ v̄z p̄na cert̄ re gulis obseruatis. **P**rima q̄ illa p̄dicata diuisa nō d̄s canf de eodē s̄m acc̄t̄is sed vn̄ant̄ p̄ se in illo. v̄l nō dicā tur de semitice p̄ acc̄t̄is sed quodā ord̄ie p̄oz 2 posteri oris. q̄r̄ nō sequit̄ hō est alb̄ 2 music̄. s̄z est alb̄ music̄ cus. q̄ albū musicū nō est vn̄ū p̄ se s̄z s̄m acc̄t̄is. etiā nō sequit̄ s̄oz res est bon? 2 est cythared?. s̄z est bon? cythas redus. q̄ d̄i de se iuicē p̄ acc̄t̄is. p̄t̄ equocatoz iteruē entem. **S**ec̄da regula q̄ vn̄ū ip̄oz nō icludat in alto. s̄z ill p̄d̄m nō includat in p̄mo q̄r̄ nō sequit̄ s̄oz res est hō et est aial bipes. s̄z est hō aial bipes. etiā nō sequit̄ iste ē hō alb̄ 2 est hō. s̄z est hō alb̄ hō. **S**ilr̄ obseruari debent due regle q̄n̄ arguit̄ ecōtra a p̄iuc̄t̄ ad diuisa. p̄ma q̄ ē ill p̄dicatis nō sit aliq̄ p̄t̄arietas v̄l oppō in adiecto et v̄t̄er̄? etiā q̄ p̄dicent̄ s̄m se 2 nō s̄z acc̄t̄is. q̄r̄ nō sequit̄ tur cesar est hō mortuū. s̄z est hō q̄ acc̄t̄iale in sua rōne includit negatōem seu corruptōem subalīs. **S**ec̄da q̄ vn̄ū p̄dicatū nō diminuat̄ d̄strahat aut alienet de rōe alt̄er̄. q̄r̄ nō sequit̄ chimera est in op̄ione. s̄z chimera ē. **N**eq̄ sequit̄ homer? viuere v̄t̄ poeta. s̄z homer? viuere q̄ illa additio v̄t̄ poeta. diminuit de rōe et? q̄d̄ ē viues re. viuere em̄ v̄t̄ poeta ē viuere s̄m q̄d̄ id ē in mediōtia hoim̄. 2 ita arguit̄ a dicto s̄m q̄d̄ ad d̄c̄m simplr̄

Notandum q̄ iste regle q̄ etiā phs in textu r̄c̄at̄ s̄z r̄ali s̄m̄ scientia p̄t̄ p̄ph̄ct̄. q̄ v̄l ambo p̄dicata sunt subalia v̄l acc̄t̄alia. aut vn̄ū sub st̄at̄iale 2 aliō acc̄t̄iale. si ambo s̄z subalia v̄l s̄z p̄uer̄ s̄tibilia aut nō. si p̄m̄ t̄ūc̄ ex diuisiōis nō inferri p̄iuc̄tū v̄t̄ nō sequit̄ s̄oz res est hō s̄oz res ē rōnal̄. s̄z s̄oz res ē hō rōnal̄. **S**i nō sunt p̄uertibilia v̄l magis eoz p̄cedit 2 minus eoz sequit̄. 2 t̄ūc̄ v̄z p̄na v̄t̄ b̄n̄ seq̄t̄ s̄oz res ē aial s̄oz res ē hō. s̄z s̄oz res ē aial hō. **A**ut ecōtra mi? eoz p̄cedit 2 magis eoz seq̄t̄. t̄ūc̄ nō v̄z p̄na ip̄edire nugarōe q̄ itellect? eas dit sup̄ idē bis. **S**i abo s̄z p̄dicata acc̄t̄alia h̄ ē duplr̄ q̄ v̄l vn̄ū subiecto inē p̄ reliquū aut nō. si nō tunc nō v̄z p̄na v̄t̄ nō seq̄t̄ s̄oz res ē bon? 2 est cythared?. s̄z s̄oz res ē bonus cythared? p̄t̄ equocatoz inf̄uentē. **S**i sic h̄ ē duplr̄ q̄ v̄l illd̄ q̄d̄ alterz inē p̄cedit 2 alterz sequit̄. t̄ūc̄ b̄n̄ v̄z v̄t̄ p̄z dicēdo s̄oz res ē colorat? 2 s̄oz res ē alb̄. s̄z s̄oz res ē coloratus alb̄. aut ecōtra illd̄ q̄d̄ inē p̄ alterz p̄cedit nō v̄z ip̄e dicēte nugarōe. q̄ illd̄ q̄d̄ inē est de rōe et? q̄d̄ inē p̄ ip̄z **S**i p̄o vn̄ū sit subale 2 reliquū acc̄t̄iale. h̄ ē duplr̄. q̄a v̄l illa p̄dicata s̄z p̄uertibilia. t̄ūc̄ nō v̄z v̄t̄ si arguatur s̄oz res est homo 2 est risibilis. ergo est homo risibilis. sed committitur nugarō. quia risibile semel includit̄ hom̄ inē 2 semel expresse ponit̄. **S**i aut̄ nō sunt cōuert̄ s̄bilia t̄ūc̄ semp̄ valet v̄t̄ bene sequit̄. s̄oz res est homo 2 ē albus. ergo est homo alb̄. **H**ic quo patet q̄ semp̄ valet argumētum arguēdo a diuisis ad p̄iuc̄ta si nō interueniat nugarō v̄l equiuocatio

Sic liber est veteris artis in qua determinat̄ de enunciatione 2 p̄t̄ibus eius absolute. ergo h̄ male ponunt̄ regule p̄sequentiarum **T**enet cō sequētia. q̄ ille p̄t̄inet ad no uam logicam v̄t̄i agatur de argumentatōe 2 p̄t̄ibus eius **D**icendū q̄ ph̄s losophus h̄c nō intendit p̄ncipaliter ponere regulas

Handwritten notes:
 2 p̄na ad q̄d̄ d̄i
 est alb̄ 2 music̄
 B. f.

sp. sicut est simpliciter dicti. qz potem in mo non ponit totu fm qd sz simplr. vt pz dicedo ho alb. sz cu dico ho est aial no ponit q est aial ee simplr sz solum fm qd qz ponit ee qd dicitur. Secda ro nihil valz. qz pdicatu reale qd spottat realitate existencie no pr attribui nisi ex isteti. sz pdicatu reale qd spottat realitatez eentiaiz z no realitatez existie pr attribui etiā no existenti in actu et tale predicatum est animal

Ho vero determinatis pspiciēdū ē quēadmodū sese habeāt negatio nes et affirmatōes ad seinuicem hec scz que sunt de possibili eē z nō possibi li eē. et de ptingere et non ptingere z de im possible et negatio

Postqz supra definiuit pbs qd accidit enūciatōni ex eo q ad dif aliqd ad dcoēs in subiecto vt pdicaro positas. nūc in tractatu scdo declarat qd accidat enūciatōi ex eo q ad dif aliqd ad definiandū pitate vt fal sitate pōnis. qd autē determinat pōem pdicari z subiecti est modus q facit modale enūciatōnem. sed ex ad ditōe mōi accidit in enūciatōe oppō z pna disticta ab oppositōe z pna q attendit in enūciatōe de inee. Vno fm h ite tractatus dicitur in duo capla. in pmo agit de oppōne enūciatōni modalitū. in scdo agit de pna ea rū ibi (pne vero) circa pmiū duo facit. qz pmo pponit intentū. scdo mouet dubitatōem quandā de oppōe modalitū enūciatōni ibi (habet em) Dicit q pmo q def minatis illis q dicēda erāt de enūciatōe qz ad additōne factā ad ad dcoēs pspiciēdū est pnr quō se hnt ad iuicē affirmatōes z negatōes q sunt de possibili esse et nō possibi eē. z de ptingere eē z nō ptingere eē. z de p possibi z de necario. Ex his pz q pbs in textu pdico innuit qtuor eē modos faciētes pōes modales. scilz possibile contingens impossibile z necesse

Querit **U**tr enūciatō de inesse z de mō differant specificē. Pro rñsione notandū q mod⁹ capif triplicif vno cōiter vt diffinit a Petro hispano q est adiacens rei definiatio. z sic omē a dicitm aut nois aut xbi siue sit determinatio subiecti siue pdicari siue pōnis ē mod⁹. z etiā signa vna z picularia q sunt definiatōnes subiecti in ordie ad pdicatu dnr mōi. z h mō capif dō modū illa est modal hō est alb. Scdo capif mod⁹ p pte p illo qd definiat pōem quacūqz modificatōe sis ue illa cōpositio ampliet siue nō. z h mō vtz flm scitū creditū opiatū sunt mōi. Tercio capif mod⁹ p pte p illo qd definiat pōem z exprmit spēale bitudiez ex tremoz ad iuicē. ita q p ipm modū extrema apliant z sic solū sunt qtuor mōi faciētes pōem modale. vt pz circa textū. **Q**uē dōm ad qsitū q pō modal mōi s cata aliq istoz modoz spē differt ab illa de inee. pz qz q formalr dnt spē differūt. sz pō de inee z pō modal formalr distinguunt. q spē dnt. **S**inoz pbat. qz pō est forma in enūciatōe sz ite dnt ex pte pōis. qz i vna est ppositio simplr pdicari eū subiecto. z in alia ē pō modificata mō aliq q trāsferē illā pōez extra pns tpus significatū p formā eōem enūciadi. q spē dnt.

Notandū **M**od⁹ p p rñsime capre sic diffinit. mod⁹ ē determi narō pōis de iūctū pō ex p mēs spēalem bitudiem extremoz ad iuicē. Dicit pmo determinatio pōis ad excludendū modos dēter minātes rē pbi tm. aut modos determinātes nomē vl pbi aut accētia nois vl pbi. qz tales mōi nō faciūt p postitōem modale. **A**ddif vltari⁹ dicit qz duplx est cōs positio in pōne modal. scz pō ptiū dicit. inter se z cō positio mōi eū roto dicto. sz qz mod⁹ solū definiat pns mā pōem z nō scdam cū illi⁹ pōnis sit met ps. iō cō uenitēter addif dicit **D**icit vltari⁹ in qz ppositio. qz sunt quidā mōi q determinat pōem dicit nō in qz pō sed in qz enūciatōes hnt ordinē ad rōem noltrā vt sunt isti mōi opiatū creditū imaginatū z silēs qd nō faciūt pōem modale specificē distictā ab illa de inee esse. **A**ddif vltimo exprmēs spēale habitudinē extremorū ad iuicē p p illos duos modos vtz. z flm q nō faci unt pōem modale p p rñsime captrā. tū pmo qz nō am pliat pōem vltra tps sue p iacētis. qz scdo qz nō tra hnt pōem in spēalem modū. sed dicit generalē modū illoz de inee. qz in eo q res est vl non est orō dicit vera vl falsa. sed nō dicit possibilis vl necario ab eo. sed po rius q res sic se habet ad suā causam. z ista diffinitio modū solū puenit istis qtuor. scz possibile ptingēs im possibile z necē. qre peludif q solū qtuor sunt mōi fas ciētes pōez modale. qz mōz sufficiētia qraf in copla

Sodal z de inee distiguunt **X**is Pe. hyl. **S** m penes modū. qz distiguunt specificē. **S** pna qz mod⁹ rei nō variat spēz ipius. **D**dm q duplx est mod⁹. scz accētia z ille nō facit distictōem specificā nisi forte a posteriori sicut risibile distigtur ho minē specificē ab alino. **A**lī est mod⁹ eentiaiz q est de integritate totū cuius ē modus. z h mō mod⁹ faciēns pōnem modalem est de essentia pōnis modalis. et eam specificē distigtur ab illa de inee

S distictio specificā ē p copulā. sz pō de simplr ci iberētia z modal hnt eādē copulā. qz h x⁹ est. qz nō h distictē specificē. **P**ator probat qz copla ē foza pōis. sz de rōe forme ē specificē distigtur re **O** dō qz copla fm se accepta nō distigtur. sz in qz tū vnt extrēa. z qz i modal ē mod⁹ q pūgaf pōi de i copulā q distigtur eentiaiz z specificē. **A**l dōm q qzuis hēant eādē copulā z eādē formā gnālē qz h pbi ē. nō tū hnt eādē formā spēale qz illa diuersificat hz dō

S In enūciatōe modal z i il **U**eritate vnbilitū la de inee vni formif suif affirma⁹ z nega⁹ q sunt spēz enūciatōis vrulqz. qz nō distigtur specificē. **A**ns pbat qz sicut in ill de inee copla pbat supra sine negatōe facit affirmatōem pdicari. z lumpra cū nega tione facit negatōem eiusdē. ita snt est i modalib. **E**t pfirmat qz pō de simplci iberētia z modal hnt eadē dē passiones. s. oppōem z eqpollētā. **I**qz rē. **O**dm ad pmiū qz pō modal z de inee pueniūt in gñe s balter no qd ē pō categorica. sic et pueniūt in affirmatōe et negatōe q diuidiūt pōem categoricā in cōi accep tū. sed tamē inter se specie dnt. **A**d pfirmatōem dōm qz ille passiones nō conueniunt eis vniuoce sed equiuo ce. vt inferius dices. quare nō arguit ydempritatez spe cificam. **E**st tū cōsiderandū q fm opinione **B**ra s tiadeus de esculo enūciatio modal pr dupliciter acci pi. z fm hoc duplicif ppatur ad illā de inee. vno mō

Handwritten marginal note in the top right corner.

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

considerādo id qd est vt deū est in enūciatōe modalī
 hūc suā definitōem in ipā rōe mōi. sic ipam ppan/
 do ad totā enūciatōem de inēc. et hō mō vcerē possum?
 q in ill' sit diuersitas pponis qz in enūciatōe modalī
 stāte sub definitōe mōi est ppo modificata siue hūc
 modificatōem q puaat enūciatō modalī. et ppe talem di
 uersitatē dici pnt for malr et spē differre. s; qz ipm deū
 nō est tota enūciatō modalī s; ē ps ipi. tō nō possum?
 ppter hō dicere q enūciatio de inēc et enūciatio de modo
 dicit fm spm. **Q**uo mō possum? enūciatōem modalē
 p considerare fm suā totalitatē. et sic enūciatio modalī et
 de inēc (vt in qd idē) sunt vni formis spci. qz in enūcia/
 tōnib; modalib; ipse mod' est p dicitū et deū subiecs/
 tū. s; copula pba' pnectit vni cū alio. sicut in illis de i
 esse. s; qz ppositio formalr diuersificat ex diuersitas/
 te pponibilib; tō meli' dicit vt pū q spē dicit. et vltius p
 positio modalī diuidit in ppositā et diuisā fm q ppo
 nes modales pnt distingi penes fū ppositū v' diuisū
Sicut p se p accis faciūt modalē distictaz ab illa
 de inēc. q sunt ples mōi qz qtuor. **P**ris pba'
 qz determinat ppoem. sed in illis de inēc nulla ppositio
 determinat. **Q**uōd mō illi nō sunt mōi ppositiue capi
 endo modū q solū facit modalē ab illa de inēc specifi/
 ce distictā vt deū est. **E**t p isto vlti' notandū ē
 q ad hō q aliqs modus faciat ppoem modales ppositi/
 me caprā qtuor reqrunt p dicitōes. pma q tal' modus p
 mo pueniat significatis enūciatōnū. et p hō excludūtur
 oīs illi mōi. significati. representati p se et p accis me
 diati et immediati. eo q isti pmo pueniūt enūciatōib;
Quā p hoc excludunt oēs modū nō determinantes cōs/
 positōem dicit. sed subiectū tū v' p dicitū em. **S**ecūda
 p dicitō q talis modus nō pueniat significatis enūciati
 oīs fm attributōem ad intellectū. et p hoc excluduntur
 isti mōi scitū creditū opinatū et siles. **T**ercia q tal' mōs
 dus ex psequēti pueniat enūciatōibus. et p hō excludū
 tur pteritū et futū ptingens ad vtrūlibet et ptingēs ra
 rū. qz illa ppe nō pnt pificari de enūciatōib;. **Q**uarta
 q talis modus ampliet ppositionem vltra tempus
 sue pccētis. et p hoc excluduntur verū et falsum
Sicut ponit vnus mod' p traditōis vnus possibi
 li. pura ipossibile. ita deberet ponit vn' modus
 p traditōis necario. sed ille nō ponit ab **A**r.
 ergo erūt plures modi spcālissimi qz qtuor. **Q**uōd mō
 q illi nō est nomē ipositū. sic pphendit sub ill' et cir
 cūlo quif p nō necē aut possibile nō esse. **E**t qn dicit sic
 ponunt duo mōi corrūdentes signis v' v' affirmā
 tūo et alius negatiuo. ita simul erūt duo correspōden
 tes signis pculareb; vn' affirmatiu' et alius negatiu'
 qbus positis erūt qnqz. **Q**uōd mō sicut tā deū est q illi q
 correspōdet signo pculari negatiuo nō est nomē ipos/
 sitū. sed circūlo qmur ipm p negatōem postpositā mō p
 ticulari. dicentes possibile nō sic in simili circūlo qmur
 signū pculare negatiuū p quidam nō
Sicut p hō ptingēs puertunt. q nō sunt disticti
 modi. **Q**uōd mō quis puertant fm rem. distin
 guunt tū fm vocē et rōem. qz aliquid ē possibile
 simplr et fm se. sed est ptingens in ordine ad suā cām nō
 determinatā ad esse v' nō esse. et sic possibile determinat
 ē fm se. cōtingens vero in ordine ad causam nō stantē
 vnde esse non stans est possibile. cōtingens autem est
 quod habet causam non stantem

Habet em aliqs dubitatōes. nā si eoz q
 pplegunt. Nulle sibijnuice. opposite sunt ptra
 dcōes qcūqz fm eē v' nō eē disponūtur. vt
 eius q est eē hoīem negatio est nō eē hoīem
 nō aut ea que est eē nō hoīem. et ei' q est esse
 albū hoīem. negatio ē ea que est nō eē albū
 hoīem. s; nō ea que est eē nō albū hoīem: si
 em de oīmib; aut dcō aut negatio vera ē cū
 lignū falsum sit dicere eē albū hoīem erit ve
 rū de eo dicere eē nō albū hoīem. **Q**uōd si hoc
 mō et in qstiscūqz eē non addit idē faciet qd
 p eē dicit. vt ei' que ē ambulat homo. nega/
 tio ē nō ea qē ambulat nō hō: s; ea q ē nō a/
 bulat hō: nihil em differt dicere hoīem
 ambulare et hoīem ambulatē eē. qre si hoc
 mō in oīb; et ei' q ē possibile eē. negatio ē
 possibile nō eē nō ea q ē nō possibile eē. **V**i
 detur aut idē possibile eē et nō eē: oēm qd ē
 possibile diuidi v' ambulare et nō ambula
 re et nō diuidi possibile ē. **R**atio aut ē qm oē
 (qd sit) possibile ē nō sp i actu ē qre terit etiā
 negatio. p' g et nō ambulare qd ē ambulabi
 le et nō videri qd ē visibile. **A**uero impossi
 bile ē de eodē oppositas p'as eē dcōes. non
 igif ē ista negatio cōtingit em vnum ex his
 aut idē ipm dicere et negare sil' de eodē aut
 nō fm eē v' nō eē q opponūtur fieri affirma
 tiones v' negatōes. si ergo illud impossi
 bilis est. hoc erit magis eligendum
Pic p hō mouet dubitatōem quā dā de oppōne mo
 daliū enūciatōnū. **E**t circa hō rra facit. qz pmo ppoit
 questionē et arguit ad ptem falsam. **S**ecūdo arguit ad p
 tem verā ibi. **(V**idet aut) tēcio determinat p'itatē ibi
(Est q negatio) **D**icit q pmo q affirmatōes et nega/
 tiones in illis q sunt de possibili ptingēti impossibili et
 necario hnt aliqs dubitatōes. in qb; p'bis iplicite mo/
 uet hāc questionē v'z in modalib; sumat oppō p nega
 tione positā ad p'bu v' ad modū. **T**ūc ibi (nā si eoz
 arguit p pre falsa dices (q si eoz) id ē eaz enūciatōnūz
 (q pplectūtur) id est pstituitur ex pplexione p dicit
 et subiecti ille sunt p traditōes sibijnuice opposite qcūqz
 opponūtur fm eē v' nō eē sicut ei' negatōis q dicit esse

hoiem. negatō est illa q̄ dicit nō ēē hoiem. Qd̄ q̄daz p̄ hoc p̄bat. q̄ si de quoliter est dicitō. i. affirmatō v̄ negatō vera. cū de ligno sit fallū dicitō q̄ est albu h̄. 2. v̄ rū est dicitō q̄ nō est albu h̄. 2. sic illa opponit affirmatōis. q̄ h̄z negatōem additā ad eē. Et si in quāvis unq̄ nō addat eē. i. facit id q̄d̄ ibi d̄z pro eē. sicut eius affir- marōis. q̄ est. ābulat h̄. negatō est illa que d̄r. nō am- bulat homo. 2. nō illa q̄ est. ābulat nō h̄. cuius negatō est. nō ambulat nō h̄. q̄ nihil differt hoiem ābulare vel hoiem ambulatē eē. Si ergo in oibus alijs ita se h̄z. tūc etiā istius affirmatōis qui d̄r possibile esse erit negatō illa. que d̄r possibile nō eē. 2. nō illa q̄ d̄r. nō pos- sibile eē. **Q**uē cū d̄r (videt̄ aut̄ idem) arguit sc̄do i oppositā p̄tem. i. verā p̄ talem rōem. Impossibile ē op- posita simul verificari de eodē. s̄z de eodē simul est ve- rū dicitō q̄ est possibile eē. 2. possibile nō eē. cū h̄ncōue- niēs sit dicitō q̄ p̄tradictoria simul verificent̄ de eodē ōz hoc eligere q̄ oppō in modalibz nō attendat finē eē et nō eē. s̄z p̄ negatōem 2. affirmatōem modi. **H**oc ē er- go q̄d̄ d̄r (videt̄ aut̄ idē possibile esse 2. nō esse) q̄ oē q̄d̄ p̄r diuidi 2. ambulare. possibile est etiā nō ambulare 2. nō diuidi. **P**rimūsmōi aut̄ rōem assignat dicitō q̄ omne q̄d̄ est possibile isto mō nō sp̄ est in actu. 2. iō nō solū p̄r de ipso affirmari eē. s̄z etiā inerti. i. nec poterit sibi 2. negatō eius. 2. iō q̄d̄ est ābulabile p̄r non ābulare. 2. q̄d̄ est diuidibile p̄r etiā nō diuidi. s̄z impossibile est dicitōes id est locutōes oppositas simul eē verae de eodē. v̄nd̄ optet q̄ illa nō est negatō eius. q̄ aut optet ponere siml̄ verificari de eodē affirmatōem 2. negatōem. aut in istz nō fieri affirmatōem. negatōes. que opponitur fm̄ esse 2. non esse. **E**t quia p̄mum est impossibile erit ma- gis hoc sc̄dm̄ dictū eligendū.

Est ergo negatō eius q̄ est possibile esse ea que ē non possibile eē. eadē quoq̄ rō ē. 2. in eo quod ē p̄tingēs eē. et em̄ eius negatō est. nō contingēs eē. 2. in alijs quoq̄ silī mō vt in necariō 2. impossibili. s̄nt em̄ in illis quēadmodum eē 2. nō eē oppositōes subie- cte p̄o res h̄ q̄d̄ album. illud p̄o h̄o. eodēz q̄q̄ mō h̄ loco eē subiectum sit. p̄tingere ve- ro 2. posse appōes determinantes quēadmo- dum in illis eē 2. nō eē veritatē. **S**ilr̄ autē 2. hoc in eo q̄d̄ est possibile eē 2. nō possibile: eius p̄o q̄ est possibile nō eē. negatō est. nō possibile nō eē. nō em̄ p̄tradictōnes sibij̄- uices sunt huiusmodi possibile est eē. 2. pos- sibile est non eē. q̄re 2. sequi seinuicē vidēbū- tur. **I**dem em̄ possibile est eē 2. nō eē. s̄z pos- sibile eē 2. non possibile eē nūq̄ sil̄ sunt. op-

ponit em̄. **A**tuero possibile ē non eē. 2. non possibile nō eē nūq̄ simul s̄nt. **S**ilr̄ at̄ 2. ei⁹ q̄ est necariū eē non ea que ē necariūz nō eē. s̄z non necariū eē. eius p̄o q̄ ē necariūz non eē. ea q̄ est nō necariū nō eē. et eius q̄ ē impossibile eē. non ea q̄ est impossibile non eē. s̄z non impossibile eē. eius p̄o q̄ est impos- sibile nō eē. q̄ est. nō impossibile nō eē. **E**t v̄l̄r quēadmodū dictum ē. eē quidē et nō eē oportz ponere quēadmodū subiecta. nega- tōem p̄o 2. affirmatōem hoc faciētē ad vnū id ē t̄m̄modo ad modū apponere. 2. has pu- tare oportz eē oppositōes dicitōes 2. negatio- nes. possibile non possibile. contingēs nō contingēs. impossibile nō impossibile. neca- rium nō necariū. verū non verum

Medicus determinat veritatē dubitatōis p̄mū se. 2. circa hoc quattuor facit. q̄ p̄mo ex rōe immediatē p̄missa p̄cludit quēstōis veritatē. sc̄do assignat rō- nem eius p̄ quā soluit rō facta in oppositū ibi (**S**ūt em̄ in ill̄) t̄ercō declarat q̄ silr̄ se h̄z in ceteris enūciatō- nibz modalibz. sicut se h̄z in ill̄ de quibz posuerat ex- emptum ibi (eius p̄o que est) q̄rto cōcludit v̄l̄r verit- atē ibi. **E**t v̄l̄r quēadmodū dicit q̄ in p̄ma parte p̄cludēs ex rōe immediata p̄missa q̄ eius affirmatōis que d̄r possibile eē. negatō est ea que ē. nō possibile esse et q̄ p̄tingit cōiter s̄p̄tum 2. possibile p̄uertitur. iō ad- dit **A**resto. q̄ eadē est rō in eo q̄d̄ est p̄tingēs eē. q̄ ne- gatō eius est. nō p̄tingit eē. 2. q̄ v̄niformiter fit oppō in cūctis modalibz adiūgit q̄ silī mō se habet in alijs. i. in necariō 2. impossibili. **Q**uē cū d̄r (**S**ūt em̄ in illis) assignat rōem dicte veritatis dicitōes. q̄ hoc idō p̄tingit q̄ sicut in illis in q̄bz nō ponit̄ modus eē 2. nō eē s̄nt. i. si appōes. i. p̄dicata. subiecta vero sunt res. que dicit̄ tur eē vel nō eē. sicut albu aut h̄o. eodē quoq̄ mō in h̄ loco ipm̄ quidē eē sit subiectū. p̄tingere vero 2. possibili- le s̄nt appōes determinātes veritatē quēadmodū etiaz in alijs determināt̄ esse 2. non eē. **Q**uē ibi (**E**t v̄l̄r ro que est) phus q̄ exemplificauit de quibusdā enūcia- tōibus modalibus declarat p̄sequenter q̄ se h̄z silr̄ in oibus. **D**icit q̄ nō solū eius (que est possibile eē) ne- gatō est. nō possibile eē. sed etiā eius que ē possibile nō eē. ea q̄ est. nō possibile nō esse. **Q**d̄ p̄bat p̄ locū a silī d̄- cēs. q̄ possibile eē 2. possibile nō nō s̄nt p̄tradictōnes s̄- ue oppositē inter se. v̄n̄ 2. p̄sequunt̄ se. q̄ idē est possibi- le eē 2. non esse. sed possibile eē 2. nō possibile eē nūq̄ sil̄ sunt vera. q̄ opponit̄ ad inuicē. 2. silr̄ possibile nō esse. 2. nō possibile nō esse nūq̄ simul sunt vera. q̄ pari rōne op- ponit̄ ad seinuicē. **E**t exemplificat de alijs. vt patz in textu. **Q**uē cū d̄r (**E**t v̄n̄uerſaliter) **C**ōcludit v̄n̄uerſalr̄ de p̄dicat̄ veritatēz dicitōes. q̄ v̄l̄r sicut dictū

illa attendit gra materie pps. q est subiectu illi est quantitas tempoz. z illa tenet se ex pre p dicitur habet in se virtutem signi.

illa est simplr affirmatiua. forte no curritur est ipossibile. z tñ in ea ponit vna negatio. Prima ps p bar. qz eqpoller affirmatiue. s. but. fortem currere est necē. cū sint de oodē cono. s. purpurea. Di cendū licz in ea ponat solū vna negatō explicite ex pre dicit. tñ implicite ex pre ipsius mōi ponit alia. s. due negatōes: qpollent vni affirmatōi. q illa pp est simplr affirmatiua penes regulam secūdam.

Consequētie pō fm ordinē sūt ita ponēti bus. illi em que ē possibile est eē. illa q ē cō tingit eē. z hec illi pvertit. z ea q est. nō im possible est eē. z nō necariū est eē. illi pō q ē possibile nō eē. ptingēs nō eē. ea que est nō necariū nō eē. z nō possibile nō eē. illi pō q est nō possibile eē z nō ptingēs eē. illa que ē necariū nō eē z impossibile eē. illi pō que ē nō possibile nō eē z nō ptingēs nō esse. illa q necē eē et impossibile nō eē. Consideretur at ex subscriptōe que admodū diximus possi bile est. eē ptingit eē. nō impossibile est esse nō necē est eē. possibile est nō eē. ptingi nō esse. nō impossibile est nō esse. nō necesse est nō esse. nō possibile est esse. nō ptingit esse. im possible est esse. necē est nō eē. nō possibile est non eē. nō cōtingit nō esse. impossibile est nō eē. necesse est esse.

Postq pbs determinauit de oppōe enūciatōnū mo dalū. nūc in hoc capitulo scdo determinat de pna carū et circa hoc duo facit. qz pmo ostendit quo ordine fiat talis pntia. scdo circa determinata mouet quā dā du bitatōem ibi (dubitabit aut) Circa pmiū duo facit. qz pmo ostēdit quo ordine fiat psequētia enūciatōnū modalū fm opintōne antiqoz. scdo declarat qd ver ritatis z qd falsitatis sit in opintōne illa ibi (Ergo im possible) Dices pmo q pntie mo dalū sūt fm ordi nē qui dicit qbusdā sic ponētib. p quod dat intelligē re q iste cōdo pntiarum est fm opintōne altoz. ponit aut illi q istā enūciatōem (q est possibile eē) sequitur illa que est ptingēs eē. ita q pvertitur secū. z eadē psequit ea que est nō ipossibile eē. z ea que est nō necē est eē. Et similiter ille pvertit. que sit possibile est nō eē. z ptingens est nō eē. nō ipossibile nō esse. z nō necē nō eē. Sed cū illa que est. nō possibile eē pvertunt ille nō ptingēs eē. ipossibile eē. z necariū nō eē. Cū illa pō q est nō pos sibile nō eē pvertitur. nō ptingēs nō esse. ipossibile nō eē z necē esse. Et ad dit q que admodū dicimus istos

supple dixisse p considerandū est ex subscriptōe figure. que ponitur hoc modo.

Primus Amabim?

Possibile est eē
Ptingēs est eē
Nō ipossibile est eē
Nō necē est esse

Secds Odentuli

Possibile est nō esse
Ptingēs est nō esse.
Nō ipossibile ē nō esse
Nō necē est nō esse.

Tercius Illice

Nō possibile est eē
Nō ptingēs est esse
Impossibile est eē
Necē est nō esse

Quartus Purpurea

Nō possibile est nō eē
Nō ptingēs est nō eē.
Impossibile ē nō esse
Necē est esse

Et q figura maiuscula p3 q antiq errauerūt in ord ina tōe duoz pmoz anguloz qz ipi dixerūt amabimus et edentuli vbi nos dicimus aliter z melius. s. In ordinā do illice z purpurea nō errauerūt. qd pbs oñt pñr

Ergo ipossibile z nō ipossibile illud qd est ptingēs et possibile et nō ptingēs et nō possibile sequit qdē dīctorie. s. cōuersim illd em qd est possibile ē negatō ipossibilis negatōem pō affirmatō. illud pō qd est nō possibile eē illud qd ē impossibile eē. affir matō em ē impossibile eē. nō possibile vero negatō. necariū pō que admodū sit p siderā dū ē. manifestū ē em qm nō eodē mō. s. cō trarie sequitur. dīctorie autē extra

Hic declarat pbs qd veritatis z qd falsitatis sit in ista opintōne. z circa h duo facit. qz pmo oñdit in quo ista opintō sit p. scdo oñdit in quo eadē opintō sit fal sa. ibi (Necariū pō) Dicens in pma pte q ipossibile et nō ipossibile sequit ad illud qd est ptingēs z possibi le. z nō ptingēs z nō possibile reddēdo singula singu lis. ita scz q ipossibile sequit ad nō ptingēs. z nō iposibi le sequit ad ptingēs z possibile. Ad qdez declarat sub dens q enūcia de ipossibili sequit dīctorie supplē enū ciatōem de possibili z ptingente. s. puerim. qz videlz pñs pvertit cū illa quā sequit. Et quō itellexit qd dī xit (dīctorie) exponit subdens q illd qd est possibile esse qd est affirmatō de possibili sequit negatō ipsius im possible esse. affirmatō at de ipō est ipossibile eē. s. neg ga de possibili est nō possibile esse. Pz igit qd fuit dī cere q enūcia de ipossibili sequit dīctorie enūciatōem de possibili. Hoc em idēz fuit ac si diceret q ad affir matōem de possibili sequit nega de ipossibili. z ad nega tōem de possibili sequit affirmatō de ipossibili. Et qz h

Questiones secūdi perihermeniaz

Idē ponit opinio recitata sicut p3 inuēti figurā. relin
de **A**retho. q̄tū ad hoc illā opiniōne tāq̄ verā. **De**
inde cū dicit **N**ecariū nō declarat in dicit opinio sic
falsa. z circa h duo facit. q̄ pmo pponit id q̄ dā in
telligi falsitas ipi. scdo h pbat p rōem ibi **N**ō em̄ ne
gatio. **U**tes pmo q̄ queā dmodū se habeat necariūz
ad talē p̄nam p̄siderādū est. z pponit p̄tate dices ma
nifestū eē ex dicitis q̄ nō eodē mō (q̄ p̄tilla opio)
se hnt ad istā p̄nam enūciatōes de necario. s3 enūciat
tōes de necario dicit q̄ dē sequit. s3 dicitōe s3 extra
p̄nam. quā illa opinio p̄t. **Q**uia nō **A**r. in tota ista
lectōe loq̄ mirabilr obscure vt clare itelligat q̄ dicit. s3
derādū est q̄ dicitas enūciatōis est q̄ vna vltis enūcia
tō opponit alteri enūciatōi vlt. iō **A**r. p̄ dicitas h itelli
git vlem affirmatiuā z vlem negatiuā. s3 q̄ p̄ticularz
affirmatiua z p̄ticularz negatiua s3 dicitōibz vltibz op
ponit dicitōe. idēcirō ipas p̄ticularz appellat hic
Ar. dicitōias. nō q̄ dicit ad se m̄tē. s3 q̄ dicit
suis vltibz. q̄ q̄ vltis de necario s3 necē eē z necē nō esse
vt dicitū est. s3 p̄ticularz s3 nō necē eē. z nō necē nō eē
iō dicit **A**r. q̄ dicit sequit. dicitōe at̄ extra p̄naz s3 q̄ dicit
dicat q̄ iō p̄sequētia vltimū est p̄a opinio recitata. s3
falsa in p̄sequētia p̄ticulariū

Nō em̄ est negatō eī? q̄ dē necē nō eē nō
necē eē. p̄tigit em̄ veras eē in eodē vtrascq̄
q̄ dē em̄ est necariū nō eē nō est necariū eē. cā
at̄ cur nō seq̄t s̄l̄r ceteris q̄m̄ p̄rie impossibi
bile necario reddit̄ idem valēs. **N**ā si ipos
sibile eē necē est hoc nō esse. si vero ipossi
bile est nō esse hoc necariū est eē. **A**t certe
impossibile est sic poni necariū dictiones
Nā quod est necessarium esse possibile eē
Nā si nō negatō seq̄t. necē est em̄ aut dicitere
aut negare **Q**uare si nō possibile eē. ipossi
bile eē q̄ dē necē est eē. q̄ dē est incōueniens

Que p̄t p̄bat p̄ iōem q̄ dē dixerat. z circa h duo fa
cit. q̄ pmo oñdit q̄ ad possibile eē nō seq̄t ista p̄ticular
ris negatiua. nō necē eē. scdo oñdit q̄ ad ipam seq̄tur
ista affirmatiua. nō necē nō eē. q̄ dē est dicitōne recita
rā ibi **A**tuero **P**onit at̄ in p̄ma p̄t tres rōes ad p̄ba
tōem p̄positi. scda ibi (cā at̄) tertia ibi (at̄ certe) **P**rima
rō (quā obscure ponit **A**r.) est tal. possibile esse oppo
nit dicitōe ad nō possibile eē. s3 ad nō possibile eē seq̄
tur necē nō eē. vt etiaz p̄t̄it̄ illa opinio. q̄ ad possibile
esse sequit dicitōia siue nega° de necē nō esse. s3 nega°
eius nō est nō necē eē. q̄ p̄tigit vtrascq̄. i. necē nō eē. z nō
necē eē veras eē s̄l̄t in eodē. q̄ dē de necēta te nō eē id nō
est necariū q̄ sit. q̄ ad possibile esse nō seq̄t nō necē eē. sic
dicebat illa opinio. h est q̄ dē dicit supple p̄mo ad possi
bile esse nō seq̄t nō necē esse. q̄ a? q̄ dē est necē nō eē non
est nega° ipm̄ nō necē esse. **C**ui? rōem subiūgit. q̄ p̄tigit
veras esse s̄l̄t vtrascq̄ in eodē. q̄ dē est necariū nō eē

id nō est necariū eē. **U**te nega° z affirma° verificat̄ s̄l̄t
in eodem **S**ecda rō (quā magis obscure p̄t̄) eē ista
quia illa vltis de iposibilit. q̄ est impossibile nō esse idē
valēs q̄ dē necē esse. q̄ fm̄ hoc ad quā sequit nega° eius
que dicit impossibile nō esse. ad eā sequit negatō de necē
esse. ex quo impossibile nō esse z necē esse idem vlt. s3
negatio de iposibilit nō esse. est ea. que dicit. non ipossi
bile nō esse. z nega° de necē esse est ea. que dicit. nō necē eē
S3 dicit opinio dicit q̄ nō impossibile nō esse sequit ad
possibile nō eē z nō ad possibile esse. q̄ z non necē eē nō
debet sequi ad possibile. sed ad possibile nō esse. cuius
rō p̄tariū posuit illa opinio. **H**oc est q̄ dē breuiter rā
gens dicit (cā aut̄ cur nō seq̄tur necariū ad possibile s̄l̄r
ceteris que ponit illa opinio est) **S**upple q̄: sumptū im
possibile p̄tariū. i. fm̄ q̄ facit vltis enūciatōes reddidit̄
idē valēs necariū. q̄ vt subdit se exponēs si impossibile
le est esse necesse est hoc nō esse. vñ ista duo idē valent
post ea. **S**upple totū quod dicitū est in sentētia. **Q**uem
cū dicit **A**t certe impossibile) addit t̄t̄ciā rōem ad idē
p̄ponēs p̄mo q̄ iposibile est p̄t dicitōes necessarij. id ē
p̄ticularz. q̄ p̄t dicit vltibz sic ponit. sicut dicit illa op̄i
nio. **R**ō aut̄ (quā nūc adducit ad hoc) est. q̄ ad necā
riū eē sequit possibile esse. quod p̄bat subdens. q̄ si
ad necē esse nō sequit possibile esse sequit ad ipm̄ nega
tio eius. q̄ necesse est dicitere. i. affirmare aut negare. s3
ue quia de quolibet optet q̄ sit vera affirmatō aut̄ neg
gatio. sed negatio de possibile esse est nō possibile esse. ex
go si ad necesse esse nō sequit possibile esse ad ipm̄ seq̄
tur non possibile esse. sed ad non possibile esse sequitur
supple impossibile esse. quare si ad necesse esse non sequit
tur possibile esse p̄cludetur q̄ impossibile sit esse id q̄ dē
necesse est esse. q̄ dē quia est incōueniens op̄it̄ dicitere q̄
ad necesse esse sequitur possibile esse. sed ad illud quod
est possibile esse sequitur non impossibile esse. sed ad h
sc3 ad non impossibile esse sequitur vt dicit illa opinio
non necesse esse **Q**uare cōtingit. id est sequitur ex dicit
tōis q̄ non necessarium sit esse id quod est necessarium
esse. q̄ dē est incōueniens. igit̄ incōueniens est ponere q̄
ad possibile esse sequatur non necesse esse

Atuero illud q̄ dē est possibile eē nō ipos
sibile eē seq̄tur. hoc p̄o illud q̄ dē est nō necā
riū eē. q̄re p̄tigit q̄ dē est necariū eē nō necari
um eē. q̄ dē est incōueniens **A**tuero neq̄ necā
riū eē sequit possibile eē. neq̄ necariū nō eē
illi em̄ vtrascq̄ p̄tigit accidere. **H**oz aut̄ vtr
libet verū fuerit nō erūt illa vera. simul em̄
possibile est eē z nō eē. **S**i vero necē est esse
vel nō esse nō erit possibile vtrūq̄z relinqui
tur q̄ nō necariū nō eē. ei q̄ dē est possibile eē
Hoc em̄ verū est z de necē nō esse. hec em̄ fū
contradictio eius. q̄ sequit nō possibile esse
Illud em̄ sequitur hoc quod ē impossibile

Nidquid de modalibus... aliquis agnit

est. et necesse est non esse. cuius negatio est. non necesse est non esse. sequitur quod... modum. et nihil impossibile contingit sic positum. Possibile est esse. contingit esse. non impossibile est esse. non necesse est non esse. Possibile est non esse. contingit non esse. non impossibile est non esse. non necesse est esse. Non possibile est esse. non contingit esse. impossibile est esse. necesse est non esse. Non possibile est non esse. non contingit non esse. impossibile est non esse. necesse est esse.

Ita p[ro]p[ri]e declarat q[uod] enunciatio de necessario sequitur ad possibile esse. et dividitur ista p[ro]p[ri]e in duas p[ar]tes s[ecundu]m q[uod] duas r[ati]ones adducit ad p[ro]bandu[m] q[uod] ad possibile esse sequitur non necesse non esse. scilicet ibi (hoc enim veru[m] est) In p[ri]ma p[ar]te i[n]t[er] dicit talem r[ati]o[n]em. ad possibile esse oportet q[uod] sequatur aut necesse esse. aut necesse non esse. aut non necesse esse. aut non necesse esse. aut non necesse non esse. s[ecundu]m p[ar]t[em] ubi est ita q[uod] ad possibile esse non sequitur. non necesse esse. ad dicit aut in littera q[uod] non sequitur ad ip[s]u[m] id quod e[st] necessarium esse. hoc id quod e[st] necessarium non esse. quod p[ro]bat p[er] hoc q[uod] illi scilicet ip[s]u[m] possibile esse contingit accidere v[er]a q[ui]p[er] i. esse et non esse. q[uod] possibile esse dicitur de aliquo. q[uod] p[ro]p[ri]e non esse. s[ed] si v[er]u[m] erit eor[um] duor[um] fuerit veru[m] siue fallu[m]. scilicet necesse esse siue necesse non esse. non erit v[er]a illa ambo. scilicet et non esse. Et adu[er]t[ur] expones q[uod] simul aliq[ui]d possibile est esse et non esse. sed si fuerit ad necessarium esse vel necessarium non esse non erit possibile p[ro]sum posse respicere v[er]a q[ui]p[er] scilicet esse et non esse. Sic ita ad possibile esse non sequitur non necesse esse. nec necesse esse. nec non esse relinquitur non necessarium non esse p[ro]sequi quod est possibile esse. Item ibi (hoc enim veru[m] est) p[ro]p[ri]e adducit ad id e[st] secundam r[ati]o[n]em. que est talis. necesse non esse et non necesse non esse opponitur contradictorie. similiter possibile esse et impossibile esse opponitur contradictorie. s[ed] hoc est verum de necesse non esse. quod sequitur ad impossibile esse. ergo p[ro] locum ab oppositis non necesse non esse sequitur ad possibile esse. Hoc est ergo quod dicit Aristoteles valde obscure cum dicit (hoc est veru[m] de necesse non esse) supple quod sequitur ad impossibile esse. et ista est minor p[ro]p[ri]e ratiōis facte. Sed maiorē p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e nem. que fuit. q[uod] necesse non esse. et non necesse non esse opponitur contradictorie. ponit immediate dicit. Hoc enim scilicet non necesse non esse fit p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e que sequitur ad non possibile esse. quia ad illud sequitur hoc q[uod] e[st] impossibile esse et necesse non esse. negatio est. non necesse non esse. Ex quibus omnibus concluditur ad possibile esse sequitur non necesse non esse. Ultimo concludit Aristoteles q[uod] hec contradictiones. id est particulares de necessario (que contra dicunt vniuersalibus) sequitur ad illas d[icit] possibile s[ecundu]m modu[m] p[ro]p[ri]e d[icit] diuersu[m] a modo alteri op[er]ationis. quia ad possibile esse sequitur. non necesse non esse et ad possibile non esse sequitur. non necesse esse. Et nihil impossibile contingit istis p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e sic positus. Alia aut[em] opinio ponebat e conuerso. sicut supra patuit. Et nunc p[ro] correctio[n]e figure superioris ponitur alia figura talis

Table with 4 columns: Angulus p[ri]m[us], Angulus s[ecundu]s, Angulus t[er]ci[us], Angulus qu[ar]t[us]. Rows contain logical terms like 'possibile est esse', 'contingens est esse', 'non impossibile est esse', 'necesse est non esse'.

Querit[ur] Utrum equipollentia seu consequentia sit in modalibus et in illis de inesse eodem modo sumenda. Quidam q[uod] non scilicet oppo[si]t[um] est varia in modalibus et in illis de inesse ut patuit. ita sicut equipollentia. q[ui] est ueritas p[ro]p[ri]e. pus opposita. Utrum est ratio q[uod] hinc inde est aliq[ui]d p[ro]p[ri]e q[uod] sic ostendit. q[uod] p[ro]p[ri]e n[on] h[ab]et m[od]u[m] modalibus sicut p[ro]p[ri]e in illis de inesse. ut dicitur est p[ro]p[ri]e. sicut est ex p[ar]te signi determinans ip[s]u[m] subiectu[m] attendit q[ui]t[us] in illis de inesse. ita in modalibus ex p[ar]te m[od]i q[ui]t[us] ad equipollentia accipiend[um] d[icit] attendi q[ui]t[us]. et sicut in illis de inesse equipollentia sunt ex additione negationis ad signum p[ro]p[ri]e ponendo vel postponendo. ita sicut sicut in modalibus in q[ui]bus ponere negationem ad modu[m] se habet sic p[ro]p[ri]e ponere signum negationem in illis de inesse. s[ed] ponere negationem ad verbu[m] se h[ab]et sicut negationem postponere signo. et ponere ad modu[m] et p[ro]p[ri]e sicut se habet sicut p[ro]p[ri]e ponere et postponere. Et sicut hoc possent poni tres regule equipollentia p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e modalium. q[ui]s sufficiet[ur] declarat p[er] h[oc] p[ro]p[ri]e inu[er]t[ur] q[uod] ad faciend[um] equipollere p[ro]p[ri]e de possibili et impossibili ponenda est negatio ad modu[m] t[er]m[in]i. q[uod] opponit[ur] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e scilicet q[uod] ad faciend[um] equipollere p[ro]p[ri]e de necessario et possibile ponenda est negatio ad dicit[ur] et ad modu[m] sicut q[uod] opponit[ur] subalterne. Tercia ad faciend[um] equipollentia de necessario et impossibili ponenda est negatio ad dicit[ur] t[er]m[in]i. q[uod] opponit[ur] contrarie.

Notandum[ur] In omnes p[ro]p[ri]e modales q[ui]t[us] in eade[m] linea p[ro]p[ri]e sequitur se ueritabil[is] p[ro]p[ri]e sue equipollentia et p[ro]p[ri]e o[mn]es ille de p[ri]mo ordine sequitur ad illas de q[ui]t[us] et non e[st] conuerso. et o[mn]es ille de secundo ad illas de tercio. et non e[st] conuerso. et hoc p[ro] lege subalterna. ad ueritatem enim v[er]is sequitur p[ro]p[ri]e sue p[ro]p[ri]e. et non e[st] conuerso. sicut ille de q[ui]t[us] sunt v[er]is affirmatiue. et ille de p[ri]mo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e affirmatiue. id est ad illas de q[ui]t[us] sequitur ille de p[ri]mo. et non e[st] conuerso. sicut cum ille de tercio sunt v[er]is negatiue. et ille de secundo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e negatiue. id est ad illas de secundo sequitur ille de secundo et non e[st] conuerso. Prop[ri]e equipollentes debet esse eiusdem subiecti et p[ro]p[ri]e. s[ed] p[ro]p[ri]e modales de diuersis modis h[ab]ent diuersa p[ro]p[ri]e. s[ed] p[ro]p[ri]e de diuersis modis non possunt equipollere. P[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. q[uod] modus mer p[ro]p[ri]e. q[ui]e p[ro]p[ri]e de diuersis modis sicut etiam de diuersis p[ro]p[ri]e. Quidam q[uod] equipollentia d[icit] hic capi ut se extendit ad p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. et illa d[icit] c[on]t[ra] equipollere q[ui] se sequunt[ur]. etia[m] si sint de diuersis modis. Et ex isto manifeste app[er]et q[uod] non sumit[ur] eq[ui]p[er]...

Handwritten marginal notes in Latin, including 'pre gradus post q[uod] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e' and 'p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e'.

Questiones

secūdi Perihermeniaz

pollentia eodē mō in modalibz in ill' de inesse. **U**t qm dicitur. edpollentia sumit hic 2 in illis de inesse. q negatōem q nō est ali' modus edpollentie eaz. **U**dm q edpollentia in modalibz nō sumit tū p negatōes ppositā v' p' positā. aut vtroqz modo. s3 etiam p significatōne mō di. sicut patebit in sequentibus

Ista pō. sorte currere est impossibile. est affirmatiua. q male ponit in scia linea. **A**ns. pbat. qz in ea nulla ponit nega°. **S**3 pna r3. qz ille de scia linea st3 negatiue. ex q dicitur ill' de pma linea. q st3 affirmatiue. **U**dm q illa ē simplr negatiua. 2 licz in ea non exp'le ponat negatio. tū ponit implicite.

Ad possibile eē v' ptingēs sequit nō necariū q pbs male arguit p antiqs. **A**ns. pbat. ex dif' finitōe ptingētis. q ponit pmo poy. **U**dm q ptingēs psumi duobz modis. **U**no' stricte put dif' finit' pmo poy. 2 sic ptingēs ē qd p' eē 2 nō esse. **E**t h' mō ad possibile siue ptingēs seqt non necē. v' ibidem p' r3. **A**lio' cap' coler p qeūqz possibilibz q mō etiā necariū um p' dici ptingēs. 2 sic ad possibile v' ptingēs nō seq' tur nō necē. v' h' dicit. qz possibile 2 ptingēs sic sumptuz est vltus qz non necariū. ad vltus autē (qd est supius) nō seqt inferi'. sic ad aīal nō sequit hō. s3 eōuerlo

Dubitabit aut aliqs si illō qd est necariū eē possibile eē sequit. nā si nō seqt dicitio seqt nō possibile eē. 2 si qd nō hāc dicat eē dicitōem. necē est dicere possibile nō eē. s3 vtroqz sic st3. **A**uero rursus idē videt esse possibile incidi 2 nō icidi. 2 esse 2 nō eē. qre erit necē eē ptingere nō esse. h' aut sūm est

Postqz **A**resto. declarauit q' sit fiat pna modal. nūc circa defmiata mouet dubitatōez qndā. 2 circa h' duo facit. qz pmo pponit dubitatōem 2 arguit ad vtrāqz p' e' eius. scdo defniat veritatē ibi (manifestū est autē) **P**rima ps diuidit in duas. qz pmo arguit ad vnā p' e' dubitatōis. scdo arguit ad aliā. ibi (**A**uero rursus) **D**icēs pmo q aliqs dubitabit vtz ad necē sequit possibile eē. sicut dictū fuit supius. **E**t pbat pmo qd seqt dicēs. q si ad necē esse non sequit possibile eē. seqt ad ipm dicitio eius q est non possibile eē. 2 si qd nō dicat id est nō pcedat hāc (quā dixim) esse p' traditōem e' erit eius dicitio. possibile non eē. s3 vtroqz. s. possibile non eē 2 nō possibile eē st3 false de necē eē. q de ipō est ve rū dicere q ad ipm sequit possibile. **T**ūc ibi (**A**uero rursus) arguit ad p' e' oppositā dicēs. q vnū 2 idē in re est possibile eē 2 non eē. qz idem in re videt quod ē possibile incidi 2 non incidi. si q ad necē esse seqt possibile esse. ad necē esse sequit possibile non eē. **E**t q idem in re est possibile esse 2 nō esse. q quod necē est eē erit. i. poterit contingere nō esse. quod est fallū. q sūm videtur q ad necē esse sequat possibile esse

Manifestū ē aut qm nō oē possibile vel eē v' ābulare. ad opposita v3. s3 est in quibz nō ē vtz. **E**t p' mū qdē in bis q nō fm rōez

possunt vt ignis calefactibil' est 2 h3 vim ir rōnalē. **E**rgo fm rōem potestates ipse eedē plurimoz etiā p' rarioz st3 **I**rrōnabiles pō nō oēs. s3 quēadmodū dictū est. ignē nō eē possibile nō calefacere 2 quecūqz alia semp agūt. alia pō possūt. **E**t fm irrōabiles potestates sil' qdam opposita: s3 hoc idcirco dictū est qm nō omīs potestas oppositōz est nec quecūqz sub eadē spē dicunt.

Hic pbs determinat veritatē hui' dubitatōis. et circa hoc duo facit. qz pmo de illa dubitatōe declarat veritatē. scdo ex p' ritate declarata p' cūdit aliū ordi nem p' seqntie enūciatōnū modalū ibi (et est qd) p' rima ps diuidit in duas. qz pmo dicit q aliqz possibily non valz ad opposita. cui' p' rimum nūc ponebatur in rōi: facta p' rā veritatē. scdo declarat qd possibile se quat ad necē. ibi (**Q**uedā pō) **C**irca p' mū tria facit qz pmo pponit qd intendit 2 declarat in exemplo. scdo oñdit q potentie rōnales alit' se hnt ibi (**E**rgo fm rōnem) **T**ercio declarat q' lter ad hoc se habet potentie ir rōnales ibi (irrōnabiles pō) **D**icēs pmo q non valz rō facta ad pbandū q possibile nō seqtur ad necē. sup' ponit eim q possibile esse sp se hnt ad opposita. qd est fallū. qz manifestū est q non omne possibile se h3 ad op posita. s3 est dare aliq in quibus h non sit vtz. **E**t h' p' mō manifestū est in bis q non pnt agere fm rationes s3 agūt fm naturā. sicut ignis est calefactibilis. i. calefactiuus. 2 habet vim. i. potentia irrōnalem. q defmiata est ad vnū (**T**ūc ibi (**E**rgo fm rōem) oñdit q potentie rōnales alit' se hnt. dicēs q p' rātes q st3 fm rationes) ipse eedez st3 actiue plurimoz 2 etiā st3 actiue p' riorum. sicut medic' p' curare 2 non curare. 2 hō p' legere 2 non legere. **T**ūc ibi (**I**rrōnabiles pō) declarat pbs q' tū ad hoc dicitōnem potentiaz. irrōnalia lū. dicēs q potentie irrōnales non omīs se hnt ad op posita. s3 sic dcm est non est possibile q ignis nō calefactiat materiā pntem. 2 eodem mō est possibile de oibz alijs. q q' tū ē de se sp agūt fm suā defmiatā actōz. oim em istoz potentie ad vnū st3 defmiatē. ita q' ipm est d se nō pnt in opposita. **A**lia pō st3 q etiā fm p' rātes irrōnales pnt in opposita. quēadmodū lignuz p' calefieri et non calefieri. 2 h' rotū dicit **A**resto. iō dictū esse vt apparet q etiam fm vnā 2 eandem speciez sumendo potentia nō omīs potestates st3 oppositōz. vnde fallum supponebat argumentum

Quedā pō potestates equoce sunt. possibile em nō simplr dicit. s3 h' quidē qm vtz est vt in actu. vt possibile est ābulare qm ābulat 2 omīno possibile est eē qm iā est aliqz i actu qd dicitur possibile. illō pō qd for' sitā ager vt possibile ē ābulare qm ābulabit. 2 hec qz

de in mobilibus solis est ptas. illa po i im mobilibus. in vrisq po veru est dicere no ipossibile ambulare. z qd abulat iam z agit et abulat. Hoc g possibile no e vez de neca rio simplr dicere. altez aut verum e qre qm pre vlc seqtur illud quod ex necitate est seq tur possib ile esse. sed no omnino

Hic pbs declarat quod possibile seqtur ad necc. z circa h tria facit. qz pmo distinguit diuersos mos pos sibilis. scdo ondit illos diuersos mos ad diuersa ap plicari ibi. Et h qde tercio pcludit q altez tm illoy possibile sequit ad necc riu ibi. Hoc g possibile. Et ccs in pma pre q qda prates sunt equoce. i. diuerse ro nis. qz possibile qd d: fm ipsam prates no d: simplr id est vno. s. plurib. qz quodda est possibile qd veru est de eo qd est in actu. qd est actu i uictu. sicut dici tur possibile ambulare eu qui actu ambulat. z silt d: aliqd possibile ee qd est ia actu. Aliud d: dicit possi bile. no qz agit. s. qz forte ager. i. aliud est possibile dis stans ab actu. sicut possibile est aliqne abulare. qz z si actu non abulet. tm ambulabit qn volet. Tunc ibi (Et hec qde in mobilib) declarat illos diuersos mo dos possibile fieri in diuersis rebz. dicens qz hec pras (q d: possibile. etia qd no est actu est) solu de rebz mo bilibz. qz omia imobilla stz sempiterna. nec inueniunt qnq non ee in actu. Illa po alia ptas q dicit possibile id qd est actu repitur in immobilibz. qz si ipa no pos sent actu ee nuq actu eent. qz tm vrozqz mo lumeeo pos sibile tibi opponit impossibile. adiungit Aresto. q in vrisqz possibilibz vez est dicere no impossibile ee. sicut supple dicimus q no e ipossibile ambulare eu q actu ambulat z agit. qz eu qui actu no ambulat. s. abulaz bic. Dem ibi (Hoc a possibile) pcludit q tm altez ru dicitoz possibile sequit ad necc riu. dices qz h possi bile qd d: de eo qd no actu est no est vez de necario. qz sez necariu sp est in actu. s. alteru possibile qd d: de eo qd est actu e veru de necario dicere z seqt ad ipm. Tm pz ex dicitis q possibile est in plus qz necariu. qz neca riu non d: nisi de immobili. s. possibile d: de mobili et immobili. Et qz ad pre subiectiu sequit totu z no eco uerso. quea dmo du ad hoem sequit aial. z ad aial no sequit ho. pcludit Ar. q ad id qd e de necitate. id est ad necarium sequit possibile. sed no oino. i. non fm oem sua totalitate. eo q non oibus mois suis verificat ur de necessario. vt dictum est.

Et e quide fortasse pncipi u qd necariuz e z qd no necariu est oim vl esse vel no ee. z alia queadmodu hoz pna pnsiderare o; No necc est no ee. possibile est ee. ptingit ee. no ipossibile ee. No necc est ee. possibile est no ee. ptingit no ee. no ipossibile e no esse. Accc no ee. no possibile e ee. no ptingit ee. ipossi

bile est ee. Accc e ee. no possibile no ee. no ptingit no ee. impossibile e no ee. Manifestu est aut ex his que dicta sut quoniam quod ex necitate est) fm actu est. quare si priora stz sempiterna. z que actu sut potestate prio ra stz. z hec quide sine potestate actu sut. vt pme substanc. alia po stz actu cum possibili litate. que natura priora sunt. tempore ve ro posteriora. alia vero nunq sunt actu. sed potestate solum

Hic pbs ponit aliū ordinem pntie in modalibz fm determinata. z circa h duo facit. qz pmo ponit ordinez illu. scdo pbat ipm ee pueniente ibi. Manifestu e) Pi cens pmo q ex quo ad necc seqt possibile fortasse neca rium z no necariu est pncipiu pne oim vel ee. id e affirz matuaz. vel non ee. i. negatiuaru in modalibz. z alia dicta fm alios mos psequit ad ipa. sicut o; pnsidera re pnam eoz in figura quaz textu ponit. Et tal ordo pntie in h differt ab ordine supius posito. qz in pmo lo co ponebant enuclatōes de possibili. h aut ponit pmo loco enuclatōes de necario. Tunc ibi (Manifestu e aut) ondit puenientia dicit ordis ex pformitate ad ordi ne inuentu in rebz. Et ponit duplicē rōnem ad hoc pma. qz ex dicitis manifestu est q id (qd est necario fm actu) supple est sp s. sempitna z q stz actu stz priora his q no stz actu. q puenient ponit necario an possibi le in pna modalu. Secda rō tangit ibi (et hec qde) z est tal. qz in rebz qda sine pntie stz sp actu. sicut stz subs tantie pme. i. subsepare. q stz pores ceteris entibz. sed alia entia stz actu cu possibilitate adiuncta. sicut gnabz lia z corruptibilis. q inquaru stz actu stz pna naturalit ter qz vt stz in potētia. sed tpe stz posteriora. qz pus tpe est ho in potētia z postea generat. z fit actu. s. qda sut sola pntie. z nuq sunt actu. sicut aliqz veltis est in potē tia ad incisionē. q nuq forte incidet actu. Quia g illa q in entibz stz actu sp stz pna ceteris. puenienter etiam necariu sp ponit pus qz possibile in psequētia moda lium. Et e ista pbatio pueniens. quia ars imitat na tūram. vt d. in secūdo phisicōz

Querit Et riu ad necc esse seqt possibile ee. Et oim q possibile d: duos h mois. vno. p sublatōez spu gnātie et ad actu. z h mo d: possibile. qd est actu etiā si in eo nulla sit potētia queadmodu pma eā est tm ac t. qz tm no repugnat sibi q sit in actu. sic est vez de ea dicere q possibile est ipam ee actu. Et h mo possibile d: a potētia pucta actu. z sic capiēdo possibile. tunc sequit ad necc. Alio d: possibile ppter positōem potē tie ad actu. z hoc mo dicunt possibilu illa q z si non sunt actu. ee tm possit. qz vt sic d: possibile a potētia ab actu separe. z hoc mo capiēdo possibile no seqt ad necc qd sic patz. quia quod est possibile ee h scdo mo est eti am possibile no esse. sed non esse no sequit ad necarium quia als aliquando non ens z semper ens starent stz mul. ergo nec possibile hoc modo

Secundum commentatores in libro de celo et mundo. frustra est poena que nunquam reducitur ad actum. Et illud est omnino superfluum et frustra positum. **Q**uod quoddam simpliciter negat deum commentatoris non intelligeres intentione eius. fuit autem intentio eius quod si est aliqua poena paenitentia (cui non contradicit poena actus) illa poena sit frustra ut sic intelligatur deum eius quod frustra est poena que non reducitur ad actum eo quod non sit aliqua poena actus que ipsa valeat reducere in actum. Et per hoc optime probatur quod in celo non sit poena ad esse vel ad formam aliam. quod intendit ibi commentator probare. sic ergo intelligendo prodeum commentatoris ipsa est verissima. **N**ec est contra hoc quod hic dicit Aristoteles quod ea que ita sunt in poena que nunquam sunt actu non sunt ita solum in poena quasi nulla sit poena activa que ipsa posset reducere ad actum. sed quia ista potentia nunquam applicatur eis.

Tertium contraria est affirmatio negationi et ordo orationi que dicitur quoniam omnis homo iustus est. et ei qui est nullus homo iustus est. aut omnis homo iustus est. et ei qui est omnis homo iniustus est. **C**allias iustus est. **C**allias iustus non est. **C**allias iniustus est. que habet contraria. et nam si ea que sunt in voce sequuntur ea que sunt in anima. illic autem contraria est opinio contrarii. ut omnis homo iustus est. et ei qui est omnis homo iniustus est. et in his que sunt in voce affirmationibus necesse sibi se habere. quod si neque illic contrarii opinio contraria est. nec affirmatio affirmationi contraria erit. sed ea que deest est negatio. que considerandum est cui opinio vera false opinio contraria est. utrumque negatio negationi an certe ei que contrarium opinatur. dico autem hoc modo est quedam opinio vera boni quoniam bonum est. alia vero quoniam non bonum est falsa. alia vero falsa quoniam malum est que verum contraria est. et si est una secundum quod contraria est.

Hic est tractatus secundus et ultimus huius libri. in quo philosophus tractat quandam dubitationem que accidit circa dicta de opinione enunciationum. Et circa hoc tria facit. quia primo proponit dubitationem. Secundo declarat ex quo sit sumenda veritas illius dubitationis ibi. **N**am si ea que sunt. Tertio declarat veritatem. ibi. **N**am arbitrari. Dicens primo quod dubitatio est verum sit contraria affirmatio negationi. et ordo orationi ea scilicet que dicit omnis homo est iustus. et que dicit nullus homo est iustus vel ei que dicit omnis homo est iniustus. et similiter in singularibus et que dicit Callias est iustus. dubitat que contraria est habet duas. scilicet an ista Callias non est iustus. vel ista Callias est iniustus. Et posset questio sic fore

magis. ut in enunciationibus affirmatio contrarietur negationi de contrario modo enunciationi. vel ei que est de contrario extremo id est predicato. Et debet contrarietas hic sumi large pro omni oppositione que facit enunciationes esse ad se invicem oppositas. **T**unc ibi. **N**am si ea que sunt. Philosophus declarat ex quo sit sumenda veritas istius dubitationis. dicens quod si ea que sunt in voce sequuntur ea que sunt in anima. et ibi opinio contrarii predicati est contraria sicut opinio continens quod omnis homo est iustus est contraria opinioni continenti quod omnis homo est iniustus. tunc necesse est similiter se habere et in his affirmationibus que sunt in voce. sed si neque in his que sunt in anima opinio contrarii predicati est contraria opinioni tunc nec in voce erit contraria ea affirmatio que est contraria predicati alii affirmationi. sed contraria erit sibi ea negatio que dicitur est id est negatio eiusdem predicati. Et ideo considerandum est cui opinioni false contraria sit opinio vera an scilicet affirmatiue contrarii predicati an negatiue eiusdem predicati. de quibus ponitur exemplum in fine.

Nam arbitrari contrarias opiniones definire in eo quod contrarium sunt falsum est. boni enim quoniam bonum est. et in alia quoniam malum est. eadem fortasse opinio est et vera. siue plures sint siue una. sunt autem ista contraria sed non in eo quod contrarium sunt sed magis in eo quod contrarie. **S**i ergo boni quoniam bonum est opinatio est. est autem quoniam non bonum est. est vero quoniam aliquid aliud quod non est neque potest esse aliarum quod de nulla ponenda est. neque quecumque esse quod non est opinatur. neque quecumque non esse quod est. infinita enim utraque sunt et quecumque opinantur esse quod non est. et que non esse quod est. sed in quibus falsum est. hoc autem est ex his ex quibus sunt et generationes ex oppositis vero generationes. que etiam falsa. **S**i ergo quod bonum est et bonum est. et malum non est. et hoc quod de secundum se. illud vero secundum accidens. accidit enim ei malum non esse. **M**agis autem in uno quod est vera que secundum se est et etiam falsa. siquidem et vera. ergo ea que est quoniam non est bonum quod bonum secundum se persistens falsa est. **V**illa vero que est quoniam malum est secundum accidens. **Q**uare magis erit falsa de bono ea que est negationis opinio. que ea que est contrarii. falsum autem est magis circa singula qui habet contrariam opinionem contra

Et nota quod...

Questiones secūdi peribermeniay

ria em̄ sunt q̄ plurimū circa idē differunt qd̄
si barum p̄traria ē aliter: magis p̄o p̄traria
p̄tradōis. **M**anifestū ē qm̄ huic erit p̄ria
illa p̄o que ē quoniā malum ē qd̄ bonum ē
simplicita ē. et em̄ quoniā nō bonum ē necē
id ip̄m opinari. his ergo ita positis quoniā
p̄trarij opinio non ē simplex. simplex p̄o ē
negatōnis. necē est vt p̄tra simplice opinio
nē simplex potius videatur eē p̄traria. **E**st
aut̄ simplx opinio boni quoniā bonū est p̄a
simplx p̄o boni quoniā bonuz non ē falsa.
simplici q̄ opiniononi de bono quoniā bonuz
est. simplx erit opinio cōtraria negatōis scz
que ē boni quoniā non ē bonū. **A**mplius
si etiam i alijs similt opz se hēret hoc vide
tur bñ eē dcm̄. aut em̄ ybiqz ea que ē p̄tradi
ctōnis aut nusqz. qbus p̄o non ē p̄trarium
de his ē quidē falsa ea q̄ est p̄e opposita. aut
qui boiem nō putat boiem falsus ē. si q̄ he
p̄trarie sunt ⁊ alie q̄ sunt p̄tradōes. **A**m
plius aut̄ similt se hēt boni quoniā bonum
ē. ⁊ nō boni quoniā nō bonum ē. ⁊ sup̄ has
boni quoniā nō bonuz ē. ⁊ nō boni quoniā
bonū ē. illi q̄ que ē non boni. quoniā nō bo
num ē p̄e opioni que ē cōtraria. nō em̄ ea q̄
dicat qm̄ malum: simul em̄ aliqū erūt p̄e. nū
quā aut̄ p̄a p̄e p̄traria ē. **E**st em̄ qd̄dam nō
bonū malū. q̄re p̄tingit si mul eē p̄as. **A**tue
ro nec illa que ē nō malū. simul em̄ ⁊ he erūt
relinq̄tur q̄ ⁊ q̄ ē non boni qm̄ nō ē bonum
p̄traria ea q̄ ē non boni qm̄ bonum ē. q̄re ⁊
ei q̄ est boni qm̄ bonuz ē ea q̄ ē boni qm̄ nō
est bonū. **M**anifestuz ē qm̄ nihil int̄st
nec si vlt̄ ponam⁹ affirmatōne huic vlt̄ ne
gatio erit p̄ria vt opioni q̄ opinat qm̄ oē qd̄
ē bonū. bonū ē. ea q̄ ē qm̄ nihil eoz q̄ bona
st̄ bonū ē. nā ea q̄ ē boni qm̄ bonū ē. si vlt̄

sit bonū eadē eī q̄ opinat quicqd̄ bonuz ē.
qm̄ bonū est. silr̄ aut̄ ⁊ in nō bono

Hic p̄hs fm̄ p̄missa declarat p̄ritatē dubitatōis. **E**t
circa h̄ duo facit. qz p̄mo declarat q̄t̄ se hz oppō in op̄i
nōisibz. **S**ecdo p̄cludit ex h̄ p̄ritatē de oppōe enūciatio
nū q̄ sunt i voce. ibi **C**res̄ in op̄ioe. **T**rea p̄m̄ duo fa
cit. qz p̄mo declarat p̄ritatē de oppōe enūciationū nō vt̄s
do exēplis de opioni bz vlt̄. **S**ecdo ostendit q̄ in vlt̄ bz
milit̄ se hz. ibi **M**anifestū ē. **P**ria ps̄ diuidit in octo
ptes fm̄ q̄ octo adducit rōes ad probādū q̄ op̄io nes
gata sit p̄ria opioni affirmatiue eiusdē p̄ri. ⁊ nō op̄io af
firmatiue p̄trarij. vt patebit in p̄cessu. **I**n p̄ma pte in
t̄dit talē rōem. p̄traria nō sunt eadē in sp̄e. s̄ op̄ioes af
firmatiue p̄trarij p̄oꝝ sunt eadē sp̄e. q̄ affirmatiue
est sp̄e sp̄calistiā enūciatōis. q̄ opioni affirmatiue vni
p̄trarij nō p̄trariat op̄io affirmatiue alteri. sed op̄io ne
gatiue eiusdē. hoc ē ergo qd̄ d̄i sp̄e p̄mo op̄ioni affirma
tiue vni p̄ri p̄trariat op̄io negatiue eiusdē ⁊ nō op̄io af
firmatiue p̄ri. qz falsuz ē arbitrarī op̄ioes p̄rias esse in
q̄ sūt p̄rioz p̄toꝝ. **L**u⁹ rōem assignat subūgens
q̄ opioni p̄ri boni qd̄ est bo⁹ eadē fortasse sp̄e sp̄e est o
pinio ip̄i malū qm̄ ē malū. qz vtraz ē in sp̄e opioni
affirmatiue ⁊ p̄a est sp̄e vna sicut reliq̄ est etiā eadē sp̄e
vna cuz reliq̄. siue vna em̄ de eis sit p̄a siue ples. it̄be
sunt p̄e. **E**t ad h̄c q̄ ista (q̄ st̄ i op̄ioe) p̄traria nō in
eo q̄ st̄ p̄trarij p̄toꝝ. s̄ magis in eo q̄ p̄trarie. i. p̄tra
rio nō sūt de eodē. qz scz vna ē affirmatiue de aliq̄. ⁊ a
lia est negatiue de eodē. **T**ūc ibi. **S**i q̄ boni. **P**hus
addit scd̄am rōem ad idem que talis est. vni determinat̄
to p̄trariat vniuz quid determinatuz. sed ista opinio aff
firmatiua (q̄ dicit q̄ bonū est bonū.) est vna certa op̄i
nio ergo p̄traria eius det̄ esse vna determinate. sed deter
minate vna ē negatiua eiusdē. ⁊ nō affirmatiua p̄trarij
p̄dicati. **I**gitur mior subūpta probat̄. qz affirmatiua q̄
ponit bonū esse aliq̄d̄ opposituz bono nō est ita vna. s̄
plures. qz potest dicere q̄ bonū sit maluz. ⁊ q̄ bonū sit
fugendū ⁊ m̄ta talia. ergo illi opiniononi p̄trariat nes
gatiua eiusdē. ⁊ nō opinio affirmatiua oppositi. **E**t h̄
est qd̄ dicit si esgo boni est opinio dicens qm̄ est bonuz
⁊ est de ip̄o alia opinio dicens. qm̄ non est bonū. ⁊ ē de
ip̄o alia opinio dicens q̄ sit aliq̄d̄ aliud qd̄ in rei veri
tate nō est nec esse p̄t. illaz opinionū nulla est ponens
da p̄traria eius que dicit q̄ bonuz est nec scz illa affir
mativa que dicit bonū esse aliquid qd̄ non est fm̄ veri
tatem. nec illa negatiua que opinatur ip̄m nō esse quod
est supple duz tamē neget aliud predicatū q̄ id quod
affirmat affirmatio. **S**icuti si diceretur quoniā bo
num nō est amandū vel nō est eligendum vel hutusmo
di. **R**atio aut̄ (quā assignat) ē. quia infinita sunt vtra
qz ⁊ quecūqz opinantur ip̄m esse quod nō est. ⁊ quecūqz
qz opinantur ip̄m esse quod est. sumendo scz aliud p̄es
dicatum. sed vni nō p̄trariatuz infinita sed vnum
Tūc ibi. **S**ed in q̄bus est. **P**hilosoph⁹ ponit ad
idem terciam rōnem que est talis. ille opiniones false
p̄trariatuz veris directe. in q̄bus inuenit̄ p̄mo falsitas
sed ista p̄mo inuenit̄ in negatiua falsa eiusdē p̄dicati. ⁊
postea inuenit̄ in quecūqz alia. ergo ista ē que directe
p̄trariatuz opiniononi vere ⁊ nō alia. **H**oc est ergo quod
dicit sed in q̄bus est p̄mo falsa. id est in quibus primo
inuenit̄ falsitas p̄riatuz sp̄e veris. sed hec scilz prima
falsitas est ex his ex quibus sunt q̄nations s̄ q̄nates
st̄ ex opposituz sp̄e fm̄ eē ⁊ nō eē. q̄re ⁊ fia. i. p̄ma falsitas

attēdet fm affirmatōez z negatōez eiusdē de eodē. De
inde ibi (Ergo) Phs poit ad idē q̄rā rōem q̄al ē.
illa (q̄ magis distāt) h̄ maḡ ponēda p̄raria. q̄ p̄r
rietas dē maximā distāciā. s̄z affirmatō z negatō eiusdē
de eodē magis distāt q̄ affirmatōez p̄rariōz p̄roz. q̄
ille ponēde iis cōtrarie p̄oz q̄ ille. z h̄ ē qd̄ d̄r (si q̄ qd̄
bonū est i veritate ē bonū z nō ē malū. z hoc. s̄. bonū ē
bonū est fm se ver. sed illud sc̄z q̄ bonū nō ē malū ē ver.
fm cōtrā. i. fm aliud) i vno q̄z magis ē h̄a q̄ est h̄a fm
se. z falsa magis ē falsa q̄ est falsa fm se. si q̄ d̄ez vt dem
est h̄a ita se h̄z z ea opio bonū q̄ d̄r q̄ nō est bonū est p̄i
fēs falsa fm se sed ea q̄ dicit q̄ ē malū. est falsa fm acci
dens. i. fm aliud. p̄z tūc q̄ maḡ sit falsa negatō eiusdē
q̄ opio affirmatā p̄rarij z p̄z q̄ illa sit p̄raria ei?

Dein cū d̄r (q̄re magis) Phs poit ad idē q̄rā rōem
nez q̄ est talis. opioes p̄rariē d̄nt plurimū distare. sed
opioes de p̄rarijs mōis opinādi magis distāt q̄ ille q̄
sūt de p̄rarijs rebus. s̄z sed q̄ ille h̄z cōtrarie z non
ille. (Ergo) ibi (manifestū) opio ad idē q̄rā rōem
q̄ talis ē. Simpliciter opio simplex opio ē p̄raria. sed
hec ē simplex opio q̄ dicit q̄ bonū est bonū. z ista falsa q̄
dicit q̄ bonū nō est bonū est opio simplex. Nulla p̄o a
liq̄ fallax. de bono ē ita simplex vt ista q̄ ois alia iplū
cat in se itā. Ista opio negatā ē q̄ p̄rariā opio af
firmatē z nō opio p̄rarij p̄i. Et h̄ est qd̄ dicit q̄ il
la q̄ d̄r de bono q̄ ē malū ē iplūcata q̄ iplūcat in se opio
nō ē illa q̄ d̄r q̄ bonū nō est bonū. q̄ q̄ opio q̄ bo
est malū nec ē ipm opio ipm nō ē bonū. Tunc
ibi (Anplū) si etiā) Aristot. poit ad idē septimā rōez
q̄ est talis. opionū oppō d̄z attēdi vntormit in oibus.
sed i substantijs (cū nō bēant p̄rariū) nō p̄t ee oppō fm
p̄rarietate p̄roz. sed fm p̄rariū modū enūciādi. s̄ in
cūctis attēdit oppō fm affirmatōez z negatōez eiusdē
de eodē. z nō fm p̄rarietate p̄roz. vt h̄a satis ap̄te d̄r.

Tūc ibi (ap̄lius at̄ s̄līr) poit p̄hs ad idē octauā rō
nez d̄cēs. q̄ s̄līr se h̄nt opio bonū q̄ d̄r q̄ bonū est bonū
z opio nō bonū q̄ d̄r q̄ nō bonū est bo. Et fm has s̄līr
se h̄nt opio q̄ d̄r bonū nō est bonū. z opio q̄ d̄r nō bonū
nō est bonū. sed opio ipius nō bonū q̄ dicit q̄ nō bo
est. bonū nō ē p̄raria opio q̄ dicit q̄ nō bo est malū.
q̄ simul h̄z ambe p̄e. z h̄a opio nūq̄ cōtrariat p̄e. non
p̄rariat ei etiā illa q̄ dicit q̄ non bo nō ē malū. q̄ z
ista p̄ficat simul secū q̄ de nō ente est ver. d̄cēre q̄ est
non bo z non malū. ergo p̄rariat ei illa q̄ dicit q̄ nō
bo nō ē bonū. z p̄z illi q̄ dicit bo est bo p̄rari
atur illa q̄ dicit q̄ bo nō est bonū. Deinde ibi
(Manifestū est) q̄ Aristoteles nō posuerat exēpla de
opionibz vltibus p̄cludit q̄ eadē ratio est de eis. d̄cēs
manifestū esse q̄ nihil quātū ad p̄positūz spectat infest
si ponam etiā vlt fieri affirmatōem z negatōem. q̄ sp̄
affirmatē de aliq̄ p̄rariat negatīua de eodē z nō opio
nio que est de p̄raria p̄dicato

Quare si in opinione sic se habz. sunt autē
he (q̄ sunt in voce) affirmatōnes z negatio
nes note eorum que sunt in anima. manifestū
est quoniam etiam affirmatōni cōtraria
quidē negatō ē circa idē vltis vt ei qui (ē quo
nam. p̄ ē bonum bonum ē vlt quoniam omīs)

homo bonus ē ea que ē. quoniam nullum vel
nullus p̄rarietate aut vt nō omīs aut nō
omē. Manifestum est aut quoniam et veram
p̄e nō p̄tingit esse p̄rariam nec oppōnem.
nec cōtrādōem. Cōtraria em̄ s̄z que circa
idem aut p̄tingit verum dicere eūdem simul
aut eidē nō p̄tingit inesse p̄raria

Explicit textus Peribermeniariū.

Deic p̄hs finalr p̄cludit ex d̄cis p̄ritatē de oppōne
enūciatōnū q̄ s̄z in voce Et circa h̄ duo facit. q̄ p̄io
scit qd̄ dem est. Secōdo declarat q̄ ver. non p̄riat p̄o. ibi
(manifestū ē at̄) d̄r p̄mo q̄ si in opioe aīe h̄c se h̄nt vt d̄r
rim z ea q̄ s̄z in voce sūt note. i. signa eoz q̄ sūt in aīa
manifestū ē q̄ etiā in voce affirmatō est. p̄raria. i. oppōsi
ta tā in p̄rarietate q̄ in p̄rādōe negatōi q̄ est de eodē
z nō affirmatōi q̄ ē de p̄rario p̄ro. cui? ex? est vt h̄ic
affirmatōi q̄ d̄r oē bo est bo vlt ois hō est bon? p̄rari
a ē ista negatō q̄ d̄r nullū hō est bonū. vel null? hō est
bon? z p̄z totū in textu. Tūc ibi (manifestū est at̄.)
Quia p̄hs dixerat q̄ ver. nūq̄ p̄rariat p̄o declarat h̄
ita se h̄ic. d̄cēs q̄ manifestū est qm̄ z verā opionez. vel
enūciatōez nō p̄tingit esse p̄rariā p̄e. q̄ p̄raria sunt op
posita circa idē. s̄z opposita nō p̄nt s̄lī inec eidē. s̄z eū dē
p̄tingit circa idē dicere z opiarī ver. ee qd̄ de se ip̄o dicit
p̄. ergo opio vlt enūciatō h̄a non p̄rariat vere

Quia p̄rarietas in enūciatōibz sumēda sit
penes p̄rarios mōs enūciādi. aut fm p̄rari
tā p̄ra. P̄z q̄ p̄rarietas i enūciatōnibz
pus z veri? sumēda ē penes p̄rarios mōs enūciādi. s̄
fm affirmatōez z negatōez eiusdē p̄ri d̄ eodē subiecto
Et nō est sumēda p̄pe fm p̄ra p̄raria neq̄ fm res cō
trarias. Et istud. p̄bavit p̄hs octo rōibz. est tū ver.
q̄ p̄rarietas h̄ d̄z capī ḡnāliter put se extēdit ad oēm
spem oppōis qd̄ manifeste p̄z ex exemplis suis q̄b exem
plificat tā in indiffinitis q̄ vltibz. sicut p̄z clare decur
renti textū vsq̄ ad finem. Etiā nulla est difficultas de
p̄rādōibz cū ibi sit manifestū q̄ oppō sit sic sumēda
sc̄z penes affirmatōez z negatōez. s̄z illa q̄stio h̄z aliquā
apparentiā circa p̄raria q̄re de eis mouet sp̄cālīr

Notandū Quia p̄hs ideo mouet istaz
questionē in fine libri per
bermenias. q̄ supius dic
tuz sūt q̄ p̄ria enūciatōnū variat fm oppōem. s̄z oppō
fm aliq̄s sūtur in rebz oppōsit; sic bonū z malū iustū
z iniustū. albu z nigr. fm alios sūtur fm p̄rios mōs e
nūciādi. opz h̄ q̄rere q̄līter sit sumēda oppō. Et q̄ ex
deis sup̄ in d̄ic. p̄ locis notū ē q̄ i enūciatōibz tā de
inherētia absoluta q̄ mōificata d̄rmiata p̄ritas sumi
tur penes p̄riū modū enūciādi. idō d̄cēt aliq̄ q̄ iste tex
tus finalr nō sit p̄bi. s̄z trāslatoris q̄ ipm appoluit. p̄ de
claratione multoz dubioz.

Nota q̄ sunt i voce s̄z signa eoz q̄ s̄z in aīa. z ea
que s̄z in aīa cānt a rebz ad extra. s̄z opiones aīe
que s̄z de rebz p̄rijs erūt p̄rie. z p̄z enūciatōes tales
opiones sc̄tes erūt p̄rie. Qd̄m q̄ q̄uis ea q̄ s̄z in

Questiones

Predicabiliū

aita causent a rebz. nō tñ hñt eū dē modū eēndi in aia sicut hñt in rebz. in signū eū? pcept? (q̄ dñt a rebz ad ex tra p̄ris) nō s̄z p̄ris. Sicut p̄z in sili de albō r nigro q̄ p̄riatur: S̄z tñ intēctōnes albi r nigri nō p̄riant. qz s̄z s̄t in medio r ysu. S̄z in eodē intellē spēs intelligi biles albi r nigri eē p̄nt. ergo non optet q̄ op̄tiones de rebz p̄riari s̄nt p̄riatē.

Ar Ille s̄z p̄riat p̄m in p̄n? hui? scđi. ois hō ē iust? ois hō ē iniust? S̄z iste. for. ē alb? for. est niger. ḡ videt q̄ p̄rietas sit sumēda penes p̄ria p̄ta.

Qd̄z q̄ enūciatōes de eodē subiecto cōi distributo vel de eodē subiecto singlarī vniuoce tento hñtes p̄ria p̄ta s̄z q̄dē p̄rie iplicatōe s̄nt p̄riatē. qz vna infert p̄riū alteri? non tñ p̄mo r p̄ se directe r imēdiatē. sicut ille q̄ s̄nt de p̄riario mō enūciādī.

Ar Ab eo q̄ res ē vel nō est oīs d̄: p̄a vel falsa. ḡ repugnātia enūciatōnū magis tenet se ex p̄re rep̄ enūciatōz q̄ mōz enūciādī. **Qd̄m**. q̄ oīs d̄: p̄a vel falsa a re p̄ta nō p̄ extrā illi? oīs. s̄z a totali re feata p̄ totalē oīs. r sic oīs d̄: signū rei totalis p̄ ip̄m feate r nō rei feate p̄ p̄re. **Qd̄z**. q̄ quis p̄tas r falsitas causent origialit a rebz ad extra. nō tñ s̄z foialit in ip̄is. sed s̄z foialit in intellē. i. in rebz intellectu?

Ar vey posset p̄riari p̄o **Qd̄m**. q̄ p̄tas p̄ capi dupl̄. **Qd̄m** p̄ dicit enūciatōe rei r sic vey p̄riari p̄o idēz est q̄ ens p̄riari enū. et qz aliq̄d ens alicui enū p̄riat. sic calidū est p̄riuz frigidū. ḡ etiā sic capiēdo vey nihil p̄hibet q̄ vey p̄riat p̄o. **Alio** caput vey p̄ ip̄a adēctōne intellēns ad rē intellēctā. r sic vey nō p̄riat p̄o. **Qd̄z** rō ē. qz adēctō d̄ re latōez q̄ndā. s̄z in relatōe nō est p̄rietas nisi ex p̄riatē fundamēti. r fundamētū adēctōis intellēct? ad rē intellēctā ē spēs intellēctā p̄ quā intellēctū ip̄i rei intellēctā adēctōtur. In spēs at̄ intelligibilibz nō ē p̄rietas. qz se oēs s̄t p̄partitū circa vñū r eūdē intellēctū. quēadmo? et se mutuo p̄partitū circa eūdē p̄ctū pupille spēs albi r spēs nigri. ḡ vna adēctō intellēctā nō p̄riat alteri nec p̄ oīs vey p̄riatē vero.

Ar Vñū falsuz p̄riat alteri falso. ḡ et vñū vey p̄ p̄riari alteri p̄o. Tenet p̄na. qz eadē rō videt eē de vey r de fals. **Alis** p̄bat. qz due p̄rie r p̄riētī mātēria de accēte sepabili p̄nt s̄t eē falsē. **Qd̄z**. q̄ de falso possum? loq̄ dupl̄. **Qd̄m** rōne ip̄i? inadēctōis quā p̄portat. r sic eadē rō est de p̄o r de falso. qz quēadmo? vey nō p̄riat p̄o sic etiā falsuz s̄m hñc s̄idatōez nō p̄riat falso. **Qd̄z** rō ē. qz inadēctō ē p̄na? adēctōis p̄uatōes at̄ n̄ s̄z p̄rie nisi q̄ s̄z p̄rioz. r ḡ si inadēctōes posite p̄ falsa eēnt ad iuicē p̄ria opteret tūc et? adēctō nes positas p̄ p̄a eē sibi etiā p̄rias. qd̄ nō p̄t eē vey p̄bat rō ē. **Alis** possum? loq̄ de falso rōe op̄tōis vey enūciatōis tōnis circa quā falsitas attēdit r qz i talibz attēdit op̄posito s̄m affirmatōez r negatōez. sed i materia p̄tingēti s̄t p̄riētī vey affirmatiua r vey negatiua eē falsam sed nō p̄riētī vey affirmatiua eē verā. idō rōe talū p̄riat falsuz falso. sed nūq̄ p̄riat vey p̄o. **Ar** in h̄ finit sedus liber p̄rihermenias. de q̄ sit lans r glā deo q̄ est veruz oīs veri p̄ oīmā secula seculoz. **A D E B**

Qd̄m p̄ta oīm libroz. Veteris art? Aristotelē etiaz Porphyrii r Gilberti Porretani s̄m p̄cessum maḡoz. Colonie buriaz. Hortis regētū. in via clarissimi doc̄toris sc̄i Thōe de Anno ordīs p̄dicatoz font? totū philoſophicac theologicē p̄tas. attēditē corcā. Si nūc feliciter Anno dñi. M. cccc. xc.

Incipiunt tituli oīm

questionū totius veteris artīs s̄m ordīnez folioz assignati. Et p̄mo vt ordo libroz requirit ponātur tituli questionū libri predicabiliū Porphyrii

Quid sit p̄bia.	Folio. i.
Quo diuiditur p̄bia.	folio. i.
Quo diuiditur p̄bia naturalis.	folio. i.
Quot sunt artes mechanice.	folio. i.
Quot sunt artes liberales.	folio. ij.
Quare iste scie seprē vocatur artes liberales.	ibidez.
Quare septem artes noiantur isto nobili vocabulo liberales.	ibidem.
Utrum logica sit scientia.	ibidem.
Utrum logica sit vna scientia.	ibidem.
Utrum logica sit scientia sp̄ialis.	ibidez.
Utrum logica sit pars p̄bie.	folio. iij.
Utrum logica sit scia realis vel rōnalis.	ibidez.
Utrum logica sit p̄ncipalr de p̄mis aut scōis intentionibus eodē.	ibidem.
Utrum logica sit p̄ncipalr de p̄mis aut scōis intentionibus eodē.	ibidem.
Utrum logica sit scia speculatiua vel p̄ctica.	folio. v.
Quo distinguitur scia p̄ctica r speculatiua.	ibidem.
Utrum logica sit scia vtilis r necēria.	ibidem.
Quo diuidit logica p̄ma sui diuisione.	ibidez.
Quare ista logica d̄: ver? cū tñ sit posterior iuēctōe eodē.	folio. vi.
Quid est subiectū libri p̄dicabiliū Por.	ibide.
Utrum de q̄nqz p̄dicabilibz sit scia.	folio. vij.
Quot sunt cāe scie libri p̄dicabiliū.	ibidez.
Quis sit titulus istius libri Porphyrii.	ibidem.
Ad que r quot ista scia Por. est necēria.	ibidez.
Quot sunt vltia siue p̄dicabilia.	folio. viij.
Utrum vlt sit genus ad q̄nqz p̄dicabilia.	eodem.
Quare Porphyri? mouet p̄dictas tres questiones dif ficales r eas non soluit.	eodem.
Quare iste questiones potius formatur de ḡnibus et speciebz q̄ de alijs vltibz.	eodem.
Utrum vltia vt sūt ḡna r spēs subsistat i rez natura aut i solis nudis purisqz intellectibz posita sint.	eodem.
Quo dñr loquitur de vltibz moderni r a tūqz.	folio. x.
Utrum vltia sint copalia vel incorpalia.	eodem.
Utrum singularia sint in sensibilibz. i. singularibz vlt s̄m esse a singularibz separata.	eodem.
Utrum vlt habeat verius esse in intellectu vlt singularibz eodē.	eodem.
Utrum vlt sit in intellectu suam realem p̄ntiam aut solum s̄m similitudinē.	eodem.
Utrum vlt sit in rez natura producibile.	eodem.
Utrum vlt sit materia forma vel totū p̄positū.	folio. xi.
Quo distinguitur forma p̄ris r totius.	eodem.
Quare d̄: in textu videtur aut nec genus ac. r nō ponitur est.	eodem.
Utrum iste tres acceptiones generis sint sufficēnter assignate.	folio. xij.
Utrum gen? sit p̄bile difficutē p̄tra alia q̄ruoz.	eodem.
Quod mōis aliqd p̄dicatur in qd.	folio. xij.
Utrum color sit genus.	eodēz.
Utrum genus pro re subiecta intentioni sit hic definitum vel genus pro ip̄a intentione.	eodem.
Quare nō ponit d̄iam inf genus r p̄p̄riuz p̄ hoc q̄ gen? nis predicat in quid r propriū in quale.	eodēz.
Utrum genus posset saluari in vna spē.	eodēz.

